HALKIN SESİ

4 Ocak 1977
250 Kuruş
90

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ZANU temsilcisi Mutassa yoldaşla yaptığımız röportaj

Silahlı mücadeleyle kurtuluşa ilerleyen Zimbabve halkını selamlıyoruz!

HALKIN SESİ BÜTÜN BASKILARI HALKIMIZA DAYANARAK GÖĞÜSLEYECEKTİR

Askeri Mahkeme Kemal Doğan'ı bir yıl hapis cezasına çarptırdı

Yzb. Adnan Şendoğan, başkan Bnb. Metin yurdabak, Yzb. Çetin Güvener.

Kemal Doğan

Dergimizin Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan Askeri Mahkeme tarafından 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 30 Aralık 1976 günü 3'üncü Kolordu Askeri Mahkemesindeki duruşma sırasında yaptığı savunmada Kemal Doğan, MHP'li faşistlerin ordu içindeki faaliyetlerini açıkladı. Kemal Doğan, ordunun halka ve Üçüncü Dünya ülkelerine saldırı amacıyla kullanılmasına karşı çıktı ve Türkiye'nin en tehlikeli düşmanı olan sosyal-emperyalistlere karşı silahlanması gerektiğini belirtti. Kemal Doğan mahkemenin vereceği kararın halkımız tarafından geçerli kabul edilemeyeceğini söyledi.

Askeri Mahkemenin dergimizi yargılamaya kalkışması ve Yazı İşleri Müdürümüz hakkında mahkumiyet kararı vermesi tamamen kanunsuzdur. Hukuk otoritelerinin dergimize verdiği demeçler Askeri Mahkemelerin basını yargılamaya yetkisi olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Askeri Mahkeme Hukuk kurallarını çiğneyerek dergimizi yargılarken 12 Mart faşizminin uygulamalarına dayanmaktadır. Esasen kararı veren hakim Metin Yurdabak,

da bir sıkıyönetim savcısıdır. Metin Yurdabak, 12 Mart'tan sonra İstanbul sıkıyönetim askeri mahkemelerinde bu görevi yapmış ve devrimciler hakkında ağır cezalar istemiştir. Metin Yurdabak'ın af yasasının uygulanmasına da karşı çıktığı bilinmektedir.

Askeri Mahkemenin verdiği mahkumiyet kararı halkımızın vicdanında daha baştan mahkum olmuştur. Bugüne kadar dergimize gelen, Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi özlemlerini dile getiren ve Kemal Doğan'a özgürlük isteyen binlerce imza bunun en açık delilidir.

Öte yandan aynı Askeri mahkeme Kemal Doğan hakkında dergimizin 78. sayısında yayınladığımız "Kışkırtıcı Ajanların Dünkü ve Yarınki Amiri Ecevit Profilo İşçilerine karşı" başlıklı yazıdan dolayı bir tutuklama kararı daha çıkartmıştır. Bu, Askeri Mahkemenin basını yargılamayı normal bir uygulama haline getirme çabalarının bir ürünüdür. Sıkıyönetim mahkemelerinin ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin faaliyetleri böylece sürdürülmek istenmektedir.

Dergimize yönelen baskılar Yazı İşleri Müdürümüzün hapis cezasına çarptırılması ve ikinci bir kere daha tutuklanmasıyla da kalmamaktadır. Dergimiz sürekli olarak toplattırılmakta, dergimizi satan bayiiler üzerinde polis baskı yapmaktadır. Dergimizin toplattırılması için çıkartılan mahkeme kararları büromuza, dergimiz daha dağıtılmadan getirilmektedir. Yargıçlar adeta önceden hazırlanmış toplattırma kararlarına dergimizi görmeden imza atmaktadırlar. Kemal Doğan'ın tutuklanmasından sonra çıkan sayılarımızın hepsi aynı biçimde toplattırılmıştır. Bu daha önceki sayılarımız için çıkartılan toplatma kararlarından farklı bir durumdur. Devlet bürokrasisinin her şeyi sürüncemede bırakan hantallığı dikkate alınırsa toplatma kararlarının hızı dergimize yönelen baskıların anlamını ortaya koymaktadır.

Toplattırma kararlarının hemen arkasından yeni Yazı İşleri Müdürümüz savcılık tarafından sorguya çekilmektedir. Sadece son 10 sayı ile ilgili olarak savcılık çeşitli maddelerden 50'yi aşkın soruşturma açmıştır. Son olarak 89'uncu sayımızdaki 8 ayrı yazı hakkında Komünizm ve Kürtçülük propagandası yapmak, hükümete, devlete ve orduya hakaret iddialarıyla 142'nci ve 159'uncu maddelerden soruşturma açılmıştır. Savcılık "iki milliyetten halkımız" sözünün geçtiği her cümle için Kürtçülük propagandası iddiasını öne sürmektedir. Yine savcılık "proleter" kelimesini gördüğü her cümle için ayrı ayrı 142'nci maddeden soruşturma açmaktadır.

MC iktidarı Türkiye ve halkımız için en hayati noktalara saldırmaya devam etmektedir. Özellikle bugün iki milliyetten halkımızın proletarya önderliğinde birleşmeye daha da çok ihtiyacı vardır. MC iktidarı ise halkı bölmeye, önderlikten yoksun bırakmaya ve böylece faşist diktatörlüğü ayakta tutmaya çalışıyor. Onun bu çabası iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara en büyük hizmettir. Esasen baskıların son günlerde özellikle yoğunlaşması bir tesadüf değildir. Dergimiz sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi yoğunlaştırdıkça baskılar da artmaktadır.

Halkın Sesi'ni kitlelere daha çok ulaştırmak ve Yeni Çarlara karşı yürüttüğümüz "işbirliği anlaşmasına hayır!" kampanyasını daha da güçlendirmek MC iktidarının baskılarına karşı en iyi cevap olacaktır. Biz iki süper devlete ve faşist MC'ye karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdüreceğiz. Bu mücadelede en büyük gücü dergimize yönelen baskılara anında protesto eden ve iki süper devlete karşı gittikçe daha geniş saflarla mücadeleye atılan halkımızdan alıyoruz.

Dergimiz hakkında anında toplatma kararları imzalayan yargıçların MC iktidarının halk ve bağımsızlık düşmanı tutumuna ortak olmamalarını istiyoruz. Bütün basını, yurtseverleri, demokratları ve devrimcileri basın özgürlüğüne yönelmiş olan bu saldırıyı göğüslemek için çabalarımızı birleştirmeye çağırıyoruz.

Kemal Doğan'ın tutuklanması ve yargılanması Anayasa ve yasalara aykırıdır

İskender Özturanlı
İzmir Barosu Eski Başkanı

Bilindiği gibi yargı bağımsızlığı, yargı birliği gibi ilkeler 12 Mart'tan sonra zedelenmiştir. 353 sayılı Askeri Mahkemelerin Kuruluşu ve Yargılama Usulü yasada önemli bir değişiklik yapılarak asker olmayan kişilerin bazı suçlardan ötürü askeri mahkemelerce yargılanabilmeleri getirilmiştir. Fakat, nasıl Anayasa'da özgürlük kısıtlamaları yapılırken "Düşünce Özgürlüğü"nden söz eden 20. madde kaldırılmamışsa, 353 sayılı yasa da değiştirilirken, çeşitli yasalarda bulunan bazı hüküm lerin değiştirilmesi unutulmuştur.

Örneğin 353 sayılı kanunla TCK'nun 159. maddesinde yer alan "Devletin Askeri Kuvvetlerini tahkir ve tezyif" suçları askeri mahkemelerin görev alanına girmiş olmasına karşın Ceza Yargılamaları Usulü Yasasının 6. maddesi değiştirilmemiştir. Bu maddeye göre: "Asker olmayan kişilerin yargılanmalarına her halde genel mahkemelerce bakılır İşte bu madde Usul Yasasından çıkarılmamıştır 353 sayılı yasa değişikliği yapılırken bu maddeyi açıkça iptal eden bir hüküm de getirilmemiştir. Ayrıca basın yasasının 36. maddesi de eskisi gibi kalmıştır. Bilindiği gibi bu maddede "Basın yoluyla işlenmiş bulunan bütün suçlardan ötürü sivil şahıslar hakkında ağır cezayı gerektiren davalar ağır ceza mahkemelerinde, diğerleri asliye ceza mahkemelerinde görülür" hükmü vardır.

Ceza Yargılamaları Usulü Yasasının 6. ve Basın Yasasının 36. maddeleri yürürlükteyken 353 sayılı yasada yapılan değişikliğin basın yolu ile işlenen suçlara etkisi olmayacağı açık bir gerçektir. 12 Mart faşizmi Anayasamızın "Tabii yargıç" kuralını da büsbütün ortadan kaldırmadığına göre, 159'uncu madde ile suçlanan bir kişinin yargılanma yeri genel mahkemeler olacaktır. Bu nedenle sayın Kemal Doğan'ın askeri mahkemelerce tutuklanması ve yargılanması, Anayasaya ve yasalara açıkça aykırıdır.

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ: Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI IŞLERI MUDURU: Leyla Cümbüş. / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 Karaköy-İSTANBUL. / BASKI: Daily News Web Ofset. / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL. / İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş. /

Silahsızlanma yaygarasının içyüzü

Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki beşinci kolunun besleme örgütleri olan, İlerici Gençler Derneği (İGD) ve İlerici Kadınlar Derneği(İKD) nin başını çektiği sekiz kuruluş son günlerde bir silahsızlanma kampanyası açmış bulunuyor. Kampanyaya İGD ve İKD dışında, yönetiminde revizyonistlerin bulunduğu veya onlar tarafından etkilenen TÖB-DER İstanbul Şubesi, TÜTED İstanbul Şubesi, TÜS-DER İstanbul Şubesi, İstanbul Halkevleri Koordinasyon Kurulu Başkanlığı, Türkiye Yazarlar Sendikası ve İstanbul Kıbrıslı Öğrenciler Kültür Derneği(İKÖK) de katılmaktadır. Söz konusu örgütler basına yaptıkları açıklamada şunları söylüyorlar: "Bu yıl da bütçenin yaklaşık yarısı askeri harcamalara ayrıldı. Yani,okulsuz, yolsuz köylerimize okul, yol, hastane, sosyal konut, fabrika, baraj yapmakta kullanılacak olan milyarlar .... askeri alanlara ayrılacak." Beşinci kolun güdümündeki koro bildirisinin sonunda şunları belirtiyor: "Yeni Van felaketleri olmasın diye, vergilerimizin ölüm araçlarına değil, ölümü önlemeye kullanılması için ele le verelim."(25 Aralık tarihli gazeteler)

Revizyonistler tam da iki süper devletin tarihte eşi görülmemiş bir silahlanma yarışı sürdürdükleri günümüz dünyasında "silahsızlanma" yaygarası koparıyorlar. Bugün özellikle revizyonistlerin efendisi olan Yeni Çarlar dişlerinden tırnaklarına kadar silahlıdırlar. Onların nüfuz alanlarını genişletmek için dayandıkları esas güç sahip oldukları savaş makinasıdır. Sosyal-emperyalistler bu makinayı daha da mükemmelleştirmek için Rusya ekonomisini tamamen askerileştirmişlerdir. Onların milli gelirden silahlanmaya ayırdıkları pay, Hitler Almanya'sının İkinci Dünya Savaşı arifesinde ayırdığı paya eşittir.Amerika'nın bugün ayırdığı payın ise iki katıdır. Bütün insanlığı yeni bir dünya savaşı ile tehdit edenler işte bu Yeni Çarlardır.

Revizyonistler, efendilerinden başka herkesin silahlarını çöpe atmasını ve Yeni Çarlara boyun eğmesini istemektedirler.Onlar eşkiyanın silahını yağlarken, mazlumun bıçağını elinden almaya çalışan emperyalist uşaklarıdır.

Ezen ve ezilenin, saldırgan ve saldırı tehdidi altına olanın bulunduğu bir dünyada silahsızlanmadan sözetmek sadece saldırganın uşaklarının ve burjuva pasifistlerinin marifetidir. Lenin, bu iğrenç slogana karşı hayatı boyunca mücadele etmiştir. (Lenin, Proleter Devriminin Savaş Programı, Aydınlık sayı:57, s. 30)

Biz halkımızın her türlü acısını yüreğimizde duyuyoruz. Bu sebeple deprem felaketine uğrayanlara en büyük yardımın yapılmasını istiyoruz. Ancak revizyonistlerin halkın yoksulluğundan ve acılarından söz etmelerinde zerre kadar samimiyet yoktur. Onların Van depremi için döktükleri göz yaşları tamamen sahtedir. Revizyonistler Türkiye'yi en büyük deprem felaketine uğratmak için çaba harcamaktadırlar. Yurdumuz için Rus Yeni Çarlarının çizmeleri altında ezilmekten daha büyük deprem olabilir mi? Halkımız için emperyalist boyunduruğu altında kalmaktan ve kölelikten daha büyük bir acı olabilir mi?Yeni Çarların ve uşaklarının yurdumuz için besledikleri emeller de esasen budur.

"Halkımızın lokmasından kesilerek alınan vergiler" üzerine ağıtlar yakan revizyonistlere şunu sormak gerekir : Yeni Çarların silahlanmak için ayırdıkları milyarlar kimin sırtından çıkıyor? Bugün Yeni Çarlar sadece dünyayı felakete sürüklemekle kalmıyorlar, aynı zamanda Sovyet emekçi halklarını da iliklerine kadar sömürüyor ve eziyorlar. Yeni Çarların izledikleri " tereyağı yerine top" siyaseti yüzünden Rusya'da işsizlik günden güne artıyor ve hayat gittikçe zorlaşıyor. Revizyonistler, bildirilerinde sözünü ettikleri insancıl duyguları Rusya halkları için neden dile getirmiyorlar? Onlar, bütünüyle sosyal-emperyalistlerin hizmetine girmişlerdir ve gözleri efendilerinin çıkarlarından başka bir şey görmemektedir.

Burada "silahsızlanma" korosuna katılan bir başkasından daha sözetmek istiyoruz. Bu, Halkın Kurtuluşu gazetesidir. Halkın Kurtuluşu revizyonistlerle aynı günlerde silahlanmaya ayrılan paranın "Türkiye halkının en büyük sorunlarından biri olan eğitim" alanına yatırılmasını isteyen bir yazı yayınladı. (Sayı:36, 20 Aralık 1976)

Bu tutumun revizyonistlerinkinden hiç bir farkı yoktur. Ancak şu kadarını ekleyelim, sınıflar üstü bir eğitim hayal etmenin Marksizmle en küçük bir ilgisi yoktur. Halkın Kurtuluşu bu gerçeği göremediği için "silah istemiyoruz, burjuva ve feodal ideoloji istiyoruz" sloganını atabilmektedir. Bugün ise bu talebin "daha çok Bozkurt kitabı ve daha çok faşist ideoloji" anlamına geldiği açıktır.

"Milli savunma bütçesi"ne gelince.. Biz bu bütçeye karşıyız. Ancak bu tutumumuzun revizyonistlerin "silahsızlanma" yaygaraları ile hiç bir ilgisi yoktur. Proletarya, öz kaynaklarımıza ve halka dayanan bir milli savunma siyasetini savunmaktadır. Demokratik halk iktidarının izleyeceği siyaset budur.Hakim sınıfların silahlanması ise onların sınıf menfaatlerinden bağımsız değildir. Onların silahlanması aynı zamanda halka karşıdır.

Bu sebeple biz bugün revizyonistler gibi bir bütün olarak silahlanmaya değil silahlanmanın halkın omuzlarındaki yükü artıran yönüne karşıyız. Biz silahlanmaya karşı değiliz, silahlanmanın halkı hedef alan yönüne karşıyız. İşçilerin, köylülerin mücadelesini ezmek ve Kürt milliyetine zulüm uygulamak için kullanılmasına karşıyız. Biz silahlanmaya karşı değiliz, bu silahlanmanın Yunanistan'a ve Kıbrıs'a yönelen yönüne karşıyız. Biz silahlanmaya karşı değiliz, silahlanmanın Türkiye'yi herhangi bir emperyaliste bağımlı hale getiren veya herhangi bir silah tekelinin menfaatlerine olan yönüne karşıyız.

Biz iki süper devlete ve özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı bir silahlanmadan yanayız. Biz böyle gerçek bir milli savunmanın halka özgürlük ve demokrasi temelinde yaratılabileceğini savunuyoruz.

HALKIN SESİ DİRENİŞTEKİ DE-KO VE NORAMİN İŞÇİLERİYLE GÖRÜŞTÜ

DE-KO fabrikası işçileri sendikalaşma hürriyeti için direniyorlar

Direnişteki NORAMİN işçileri : İş güvenliği istiyoruz!

İstanbul Sanayi Mahallesindeki De-Ko Kilit Fabrikası işçileri bir haftadır direniyorlar. Fabrikada çalışan 52 işçi İleri Maden-İş Sendikasında örgütlenince hapsi birden işten adılmışlar. De-Ko fabrikasında en ağır sömürü şartları hüküm sürmekte ve işçiler hiç bir sosyal haktan yararlanamamaktadırlar.

Direnişteki işçiler dergimizin sorularını şöyle cevaplandırdılar:

HALKIN SESİ: Fabrikada iş şartları nasıl, kazalar oluyor mu?

Cevap: Bu fabrikada 12 yaşındaki bir çocuğa 30 yaşındaki insanın işini yaptırıyorlar. Ben 15 yaşımdan beri 8 senedir bu fabrikada çalışıyorum. 2 bin lira para veriyorlar. Bununla ev, kira, çoluk-çocuk geçim olur mu? Yukarıda döküm var, işçilerin üzerine sıçrıyor. Sonra tüpler var, 15-16 tane. Aralarında 1 metre bile mesafe yok. Bir kaçak yapıp patlasa hepimiz havaya uçarız. Makinalar çok eski. Kaç tane arkadaşımızın bu yüzden parmakları koptu. Yeni alınan işçiler 3 aydan önce sigortaya bildirilmiyor. 18 yaşında arkadaşlar hâlâ 800 lira maaş alıyor. Günde 2 bin kilit yapmamız gerekiyor, zorla 3 bin kilit yaptırıyorlar. Ayda 60 bin kilit yapılıyor, patron hâlâ "iflas ediyoruz" diyor. Patronun tek istediği sendikadan çıkmamız. Çünkü o zaman bizi teker teker işten atabilecek. Haklarımızı alıncaya kadar direnmeye kararlıyız.

HALKIN SESİ: Direnişiniz nasıl destek görüyor?

Cevap: Çevrede Noramin ve başka fabrikalar var. Hep destek oluyorlar. Devrimci arkadaşlar da bize moral veriyorlar. Biz fazla bir şey bilmiyoruz ama direniş sırasında uyanıyoruz.

HALKIN SESİ: MC iktidarı ve Rusya ile imzalanması düşünülen işbirliği anlaşması hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Cevap: Şu bir gerçek: Baştakiler işçilerden yana olsa patronlar bizi böyle atamazlardı. Bu, tabii ki sömürücülerin iktidarı. Anlaşma konusunda şunu demek istiyorum: Ne Amerika Ne Rusya, bağımsız Türkiye istiyoruz.

Ben de şunu söylemek istiyorum: Bizim ülkemizi Amerika sömürüyordu. Ama Rusya yavaş yavaş onu geçiyor. Kancayı önce İskenderun'da taktı, sonra elektrik meselesine. Son anlaşmaya da hayır diyoruz. Çünkü Rusya bütün halkların en tehlikeli düşmanıdır. Biz bunlara karşı bıkmadan usanmadan, sonuna kadar mücadele etmeye kararlıyız.

De-Ko işçileri: Sendikamızı mutlaka kabul ettireceğiz.

Noramin işçileri saldıran jandarmayla göğüs göğüse mücadele etti

İstanbul Sanayi Mahallesindeki Noramin tabak fabrikasında çalışan 300 işçi iş güvenliği ve toplusözleşme ile kazandıkları hakları alabilmek için direniyorlar. DİSK'e bağlı Lastik-İş sendikası yöneticileri - nin engellemelerine rağmen 14 Aralık'tan beri direniş sürdürülüyor.

Noramin'deki işçilerin büyük çoğunluğu kadındır. Bütün işçilere ve özellikle kadınlara her türlü baskı ve hakaret uygulanmaktadır. Bir işçi bu konuda ve direnişleri hakkında şunları anlattı:

"53 yaşında bir arkadaşımız vardı. Onu çalıştığı kısımdan aldılar, ağır yük taşıttılar. Bir gün düşüyor, 15 tabak kırılıyor. Tabakların değeri 1500 lira. İşveren bunun için arkadaşın 17. maddeden çıkışını yaptı. Arkadaşımız kağıdı imzalamadı. Durumu sendikaya bildirdik. Aradan bir ay geçti hâlâ konuşuyoruz, şöyle böyle' diyorlar. Biz işi yavaşlattık. Üç vardiyasında Maslak Jandarma komutanı geldi, 'çalışacaksınız" dedi. 150 kadar jandarma kapıyı tuttu. Copla, dipçikle saldırarak bizi dışarı çıkardılar. Kadın arkadaşlar en öne geçip işçiyi topar-lamak için zincir yaptılar. Jandarmalar kadın arkadaşları dipçikleyerek fabrikadan uzaklaştırdılar. Bir kadın arkadaşımızı fena dipçiklediler. Hamileydi, çocuğunu düşürdü. Jandarma gelmeden önce sendikaya haber vermiştik, bizi atlatmaya çalıştılar. Direnişin ikinci günü sendikadan Durmuş ve Musa adında iki kişi geldi. "Siz şimdi çalışın, biz bu işi ancak 15-20 gün sonra çözümleyebiliriz" dediler. Burada aç susuz oturuyoruz gene de yardım etmiyorlar. Temsilci arkadaş sendikacılara durumu söyleyince bizi tehdit ettiler. Bağış makbuzu yaptık, işçi arkadaşlar ve devrimciler yardım ediyorlar. Biz sendikaya 42-46 lira aidat ödüyoruz.

HALKIN SESİ: İş yerinde çalışma şartlarınız nasıl?

"Fabrikaya giren çıkan belli değil. Zehirli maddeler göz leri yakıyor, yoğurt vermiyorlar. Preste çalışan arkadaşların gözleri mor. Sabahakadar su içemediğimiz oluyor. Temizlik desen yok. Tuvalette kadınlar soyunurken patronun adamları geliyorlar.

Bir kadın işçi şunları anlattı:

" Jandarma saldırdığı zaman öne atılıp kapıda zincir olduk. Başçavuş sopayı kadınların karasına vurdu. Dönüp "düşman bile böyle vurmuyor" dedik. Başçavuş kadının birini tuttu, arabanın içine itti. Ama kadın kendini kurtardı. Beş kadın arkadaşımız yaralandı, dokuz erkek arkadaşımızı da karakola götürerek sopaladılar. İşveren de pencereden kahkahalar atıyordu.

Bir başka işçi iş güvenliği konusunda sendikanın tavrını şöyle açıkladı:

"Ben burada 2,5 senedir çalışıyorum. Lastik-İş buraya girerken bir tek işçi attırmayacağını söylüyordu. Ama şimdi her ay bir işçi atılıyor. Bu arada patron fırsattan istifade 12-13 yövmiyesini de içeri kesiyor. İşçi 17. maddeye göre atılıyor. "

HALKIN SESİ: MC iktidarı konusunda ne diyorsunuz?

"Onlar padişahlık devrini geri getirmek istiyorlar. Bu işçi ebediyen köle olsun, boyun eğsin, istediğimiz gibi çalışsın istiyorlar. MC'ye karşı mücadeleyi bütün arkadaşların elbirliğiyle yapması gerekir. Halkın iktidarı olmadan kurtuluş yoktur."

HALKIN SESİ: Rusya'nın imzalatmak istediği "işbirliği" anlaşması hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Biz bu anlaşmanın imzalanmasını istemiyoruz. Hepimiz buna karşıyız."

İşçiler son olarak şunları belirttiler:

"Biz bütün işçiler birlik olacağız. Her türlü yardım için birleşip dayanışma kurulsun. Devrimci arkadaşlarımız destek oluyorlar. Bilhassa fikri tartışmalar yapıyoruz. Daha iyi kaynaşıyoruz. Birleşip işçilerin, köylülerin iktidarını kurmaya kararlıyız. "

Adana Cezaevinde siyasi tutuklulara ağır baskı ve zulüm uygulanıyor

Adana Cezaevinde özellikle siyasi tutuklular üzerinde ağır bir baskı hüküm sürmektedir. Devrimciler sık sık idareye çağrılmakta ve polis baskısıyla ifadeleri alınmak istenmektedir. Siyasi tutuklular arasında Ceyhanlı devrimciler ve bir süre önce MİT işkencehanelerinde katledilen İsmail Gökhan Edge'nin arkadaşı oldukları için tutuklananlar bulunmaktadır. Bunlardan Mustafa Kaya isimli devrimci cezaevinden alınarak Emniyete götürülmüştür.

Cezaevinde yapılan kanunsuz sorgulamalarda 1. Şube polisleri, Cezaevi Müdürü ve Savcı hazır bulunmaktadır.

Son olarak, Cezaevi Müdürünün faşist uygulaması sonucu Mehmet Faik Öktümüş, Konya'ya sürülmüş ve 7 kişi hücreye atılmıştır. Diğer tutuklular ise havalandırmaya çıkmama cezasına çarptırılmışlardır. Dergimize mektup yazan Ceyhanlı devrimciler şöyle demektedirler: "Bu tür faşist uygulamaları protesto ediyoruz. Mehmet Faik Öktümüş'ün sürgün cezası derhal kaldırılmalıdır. "

Genel Dağıtım: Tür-Da.

Pülümür'ün çarlık istilasından kurtuluşunun 59 uncu yıldönümünde Yeni Çarlar protesto edildi

Pülümür'ün Çar ordularının işgalinden kurtuluşunun 59'uncu yıldönümü 17 Aralık günü kutlandı. Pülümür halkı ve gençliği, bu yılki kutlama törenlerinde iki süper devleti protesto eden gösteriler yaptılar.

Pülümür'ün düşman işgalinden kurtuluşu - nun yıldönümlerinde bugüne kadar hep faşistler ve feodal aşiret reisleri kendi gerici propagandalarını yapar, kitlelere ırkçı ve şoven fikirler aşılamak isterlerdi. Bu yılki törenler de ise Pülümür halkı ve gençliği bağımsızlık tutkularını dile getirmişlerdir. Eski Rus Çarlarının işgalinden kurtuluş töreni, Yeni Çarların işgalci emellerine karşı mücadele alanı haline gelmiştir.

Kutlama törenleri sırasında Pülümür'ün liseli gençliği marşlar ve sloganlar söyleyerek alana girdiler ve halkın coşkun tezahüratıyla karşılandılar. Daha sonra kutlama mesajları okundu. Türkeş'in mesajına alanda bulunanlar "kahrolsun faşistler" sloganıyla cevap verdiler.

Kutlama töreni bittikten sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında gençliğin hep bir ağızdan söylediği "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet" sloganlarına halk da coşkuyla katıldı, alkışlar ve sevgi gösterileriyle destek oldu.

Pülümürlü devrimciler, dergimize yazdıkları mektupta şunları söylüyorlar: "Halkımız Çarlık ordularına karşı bağımsızlık için yiğitçe mücadele etti. 1917 Sovyet devrimi çarlığı devirdikten sonra Çarlık Rusya'sının işgal kuvvetlerini de topraklarımızdan çekti. 1956 yılındaki karşı-devrimci darbeden sonra Lenin ve Stalin'in şanlı Sovyetleri, tekrar emperyamist bir ülke haline getirildi. Bugün dünya halklarının ve halkımızın baş düşmanları Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleridir. Pülümür'ün kurtuluş törenlerinde devrimciler halka Rus sosyal-emperyalistlerinin de eski çarlar gibi topraklarımızda gözü olduğunu gösterdiler."

AHMET ERDOĞAN'IN ÇAĞRISI:

Yeni Yılda Bütün Arkadaşları AYDINLIK'ın Temsil Ettiği Proleter Devrimci Bayrak Altında Birleşmeye Çağırıyorum

Ahmet Erdoğan, THKO I Davası sanıklarındandır. Ahmet Erdoğan, 12 Mart faşist darbesinden sonra tutuklanmış, Ankara 1 Nolu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde idam talebiyle yargılanmıştır. Arkadaşımız yargılama sonucunda Deniz Gezmiş ve diğer beş arkadaşıyla birlikte idam cezasına çarptırılmıştır. Daha sonra idam cezası ömür boyu hapse çevrilmiş, 1974'de ilan edilen Genel Af Yasasıyla bu ceza 24 yıl hapse indirilmiştir. Arkadaşımız Ahmet Erdoğan halen Niğde Kapalı Cezaevinde bulunmaktadır.

AYDINLIK ve HALKIN SESİ' nin izlediği proleter devrimci siyaset beni son 1,5-2 yılda adım adım ikna etmiştir. Ben kendimi bu konuda geçikmiş bir devrimci olarak görüyorum. Bunun en büyük nedeni de saflarımızda var olan ve beni şiddetle etkileyen devrimci teori düşmanlığı ve onu küçük görmedir. Devrimci teoriye düşmanlık bugün de çok yaygındır. Eskiden bu daha çok, kitap okumama şeklinde kendini gösteriyordu. Yani Marksist eserler hemen hemen hiç incelenmiyordu. Bugün de daha çok kitaba tapma şeklinde kendini gösteriyor. Yani her şey kitaplarda aranıyor. Oysa Marksizmi devrinci bir şekilde incelemek gerekir. Teoriyi pratikle birleştirmek gerekir. Gerçek olgulara ve canlı fikirlere önem vermek gerekir. Her iki eğilim de, dikkat edilmezse, onlarla mücadele edilmezse, revizyonizme yol açar, ona hizmet eder. Saflarından ayrıldığım Halkın Kurtuluşu'nun sosyal-emperyalizmle ve modern revizyonizmle uzlaşma çizgisinin kaynağı da budur. Marksizmi devrimci bir şekilde incelememek. AYDINLIK'ın belirttiği gibi Halkın Kurtuluşu onun titrek bir kopyasıdır. Ama Halkın Kurtuluşu tek titrek kopya değildir. Militan Gençlik, Yurtsever Gençlik vs. gibi diğer anti-revizyonist gruplar da değişik frekanslarla titreyen AYDINLIK kopyalarıdır. Türkiye'de Marksist temele sahip tek hareketi AYDINLIK ve HALKIN SESİ temsil ediyor. AYDINLIK ve HALKIN SESİ bu temele modern revizyonizme ve onun bataklığında yetişen maceracılığa karşı verdiği cesur ve kararlı mücadeleler sayesinde sahip oldu. Türkiye'de her türden anti-Marksist akımı açığa vurma ve eleştirmede en cesur ve kararlı davranan, onları yere çalmada en büyük payı olan, eskiden PDA'nın ve şimdi AYDINLIK ve HALKIN SESİ' nin temsil ettiği harekettir. Yaşanmış tecrübelere biraz önem verenler bunu kolaylıkla göreceklerdir. Halkın Kurtuluşu ve diğer anti-revizyonist guruplardaki ve guruplar dışındaki anti-revizyonist arkadaşları AYDINLIK ve HALKIN SESİ' ni her çeşit önyargıdan uzak olarak okumaya, onlardan öğrenmeye ve içinde bulundukları küçük burjuva duygu bağlılıklarının çemberlerini kırmaya, AYDINLIK ve HALKIN SESİ nin izlediği proleter devrimci siyaset etrafında birleşmeye, Marksizmi böylelikle Türkiye'de güçlendirmeye çağırıyorum. Yeni yılda bu çağrının gerçekleşmesini diliyorum. Ben bu uğurda canla başla çalışacağım. Çeşitli konularda eleştiri, özeleştiri ve görüşlerimi AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ne daha geniş olarak yazacağım. Ölümünün acısını taptaze yüreklerimizde taşıdığımız büyük proleter devrimci öğretmen Mao Zedung'un aşağıdaki sözleri yolumuzu aydınlatmalıdır.

" Marksizmi uygulayın, revizyonizmi değil; komplo ve entrikalara uğraşmayın, açık ve dürüst olun; bölünmeyin, birleşin. "

İki süper devleti, faşizmi ve revizyonizmi yenmek için AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin proleter devrimci çizgisinde ve onun ışığında işçi sınıfı ve halkla birleşelim.

Devrimci selamlarımı yollar, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

İşkence gören Halkın Gücü gazetesi sahibi ve Okmeydanı Halk Dayanışma Derneği üyelerinin mektubu

● Polis memuru Aydın Güler'in öldürülmesi olayıyla ilgili olarak tutuklanan Halkın Gücü gazetesi sahibi Mehmet Özgül ve Okmeydanı Halk Dayanışma Derneği'nden Niyazi Gündoğdu, Yadigar Kaçar, Ahmet Yavuz ve Sefer Şahin dergimize yolladıkları açıklamalarında kendilerine yapılan işkenceleri anlatmaktadırlar. Bu açıklamaları kısaltarak sunuyoruz.

Halkın Gücü gazetesi sahibi
Mehmet Özgül

Hakim sınıflar emekçi halkın yanında yer alan yurtsever basını susturmak için çeşitli yöntemlere başvuruyor. Bunun bir örneği de Halkın Gücü gazetesinin üzerine yapılan baskılardır.

Ben, 7 Aralık tarihinde öldürülen trafik polisi Aydın Güler olayıyla ilgili olarak 8 Aralık akşamı akrabamın evinde otururken, elleri tomsonlu 25-30 kadar polis tarafından gözaltına alındım. Buradan I. Şubeye getirildim. Olayla hiç bir ilişkim olmadığı halde, çeşitli insanlık dışı işkencelere maruz kaldım. Polisi benim öldürdüğüm iddialarını kabul etmemi istiyorlardı. Tabancayı nereye sakladığımı soruyorlardı. Ben olay gecesi, Bayram nedeniyle gittiğim memleketim Gaziantep'ten dönmekte olduğumu, olayla hiç bir ilgim olmadığını söyleyip diretince, bu konuda çaresiz kalıp çeşitli olaylarda olduğu gibi susturulup zindanlara atılmam için, gerçekle ilişkisi olmayan iddiaları üzerime yüklemeye çalıştılar.

Hakim sınıflar, amaçlarını gerçekleştirmek için kamuoyunu yanıltarak gazetelerde ve yayın organlarında gerçekle ilişkisi olmayan haberlere yer verdiler. Burada bir başka gayeleri de olayı büyütmek, birçok yurtseveri ve devrimciyi tutuklamak, emekçi halkımızı yıldırmak ve uygulamayı düşündükleri diğer baskılar için zemin yaratmak.

Hücrede kaldığım günlerde, devamlı şekilde gözlerim bağlı olarak bilmediğim yerlere götürüldüm. Falaka, coplama, elektrik, küfür dahil insanlık dışı işkencelere maruz kaldım. Bana gizli örgüt mensubu olduğum iddiasını kabul ettirmeye çalışıyorlardı.

Hakim sınıflar ve işkencecileri şunu bilsinler ki, baskı, zulüm, işkence ve yalan yurtseverleri ve devrimcileri susturamayacak, halkımızın mücadelesini durduramayacaktır.

Niyazi Gündoğdu, Yadigar Kaçar
Sefer Şahin ve Ahmet Yavuz

Bizler, 8 Aralık çarşamba akşamı İstanbul Okmeydanı Halk Dayanışma Derneği"ne Emniyet I. Şube ekiplerince yapılan baskında gözaltına alınıp ve daha sonra polis memuru Aydın Güler'in ölümü ile ilgili olarak tutuklanıp cezaevine gönderilen devrimcileriz.

Bizler, 8 Aralık çarşamba günü akşamı saat 20 sıralarında dernekte folklor çalışması yapıyorduk. Folklor çalışmaları sürdüğü sırada kapıdan içeri giren elleri tomsonlu 40-50 kadar polis, bir anda üzerimize saldırarak ellerimizi ensemize koyup duvara dönmemizi söylediler. Ardından üzerimizi didik didik aradılar. Dernekte, dışarda serbestçe satılan bazı devrimci yayınlardan başka bir şey bulamayan polis, dernekte ne kadar gazete, kitap ve dergi varsa hepsini toplayarak bizimle birlikte I Şubeye götürdü.

Cuma gününe kadar ifade alınmadan hücrede bekletildikten sonra Cuma günü çeşitli işkence ve baskılarla ilk ifademiz alındı. Aynı gün 10 arkadaştan 5 tanesi mahkemeye çıkarıldığında Ahmet Yavuz tutuklandı, diğerleri serbest bırakıldı. Bundan sonra I. Şubede kalan birisi 13 yaşında iki kız arkadaşla birlikte 5 kişi, çeşitli işkence metotlarıyla sürekli sorguya çekildik. Bu işkenceler falakaya yatırma, coplama, elekrtrik verme vs. şeklinde idi.

Bazı olayları bahane ederek devrimciler, yurtseverler ve emekçi halkımız üzerindeki baskıları yoğunlaştırıp onları yıldıracaklarını sanan hakim sınıflar ve onların işkencecilerinin ne hayali suçlamaları, ne haksız yere yaptıkları tutuklamalar ve baskılar bizleri yıldıramaz. Olsa olsa, sömürücülere karşı olan kinimizi biler.

Halkımız bir gün işkencecilerden hesap soracaktır.

Halkın Sesi'nin ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) temsilcisi Mutassa yoldaşla yaptığı röportaj

ZANU'nun stratejisi, birisi savaş alanında, diğeri konferans masasında, yani diplomatik alanda mücadele ettiğimizi bilerek konferansa katılmaktır. Bu, konferanstan önce de böyleydi ve ileride de böyle olacaktır.

Şüphesiz süper devletlerin Zimbabve üzerine çeşitli hesapları vardır. Ama Zimbabve'nin kurtuluşunu yalnız biz Zimbabveliler gerçekleştirmeye kararlıyız. Yabancı müdahalelerine boyun eğmemeye kararlıyız.

"ZANU SAVAŞ ALAN MÜCADELESİNE D

HALKIN SESİ muhabiri, 11 Aralık 1976 günü ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) temsilcileriyle bir görüşme yaptı ve çıkmaza giren Cenevre Konferansı üzerine ve Zimbabve'de siyasi ve askeri durum hakkında ZANU temsilcilerinin düşüncelerini öğrendi. HALKIN SESİ'nin sorularını Cenevre'deki ZANU heyetinin üyesi ve ZANU'nun İngiltere daimi temsilcisi Mutassa yoldaş cevaplandırdı.

8 Ağustos 1963'te kurulan ZANU 1972'lerden beri Zimbabve'de silahlı kurtuluş mücadelesi yürütmektedir. Bu mücadele, bu yılın ilk aylarından beri yoğunlaşmıştır. ZANU, Zimbabve'de daha önce kurulan ANC (Afrikalılar Milli Kongresi), NDP(Milli Demokratik Parti) ve ZAPU(Zimbabve Afrikalı Halk Birliği) örgütlerinin etkisiz kalması sonucu kurulmuştur. ZANU'nun programı esas olarak dört maddede toplanmaktadır:

1) Siyasi bir hareketi düşmanla ciddi ve dolaysız bir çatışma ya dönüştürmek, yani silahlı mücadeleye başlamak;
2) Irkçı rejimi yıkmak ve iktidarı ele geçirmek;
3) İktidar mekanizmasını ele almak ve denetlemek;
4) Ekonomiyi ele almak ve denetlemek.

Röportaj: YILDIRIM DAĞYELİ

ZANU'nun başkanı, daha önceleri Sitole idi. Ancak Sitole'nin başkanlığı daha sonra bizzat ZANU tarafından reddedildi. İkinci başkan Leo Lhakavera ise, 1970'de ırkçı rejimin zindanında öldü. Bugün ZANU'nun başında onun genel sekreteri Robert Mugabe bulunmaktadır. Robert Mugabe, şu sıralar Cenevre'deki Rodezya Konferansı'nda ZANU heyetini yönetmektedir.

ZANU, Zimbabve'nin içlerinde, hatta başkent Salisbury'nin 20 km. yakınlarında bile silahlı mücadele yürüten gerilla birliklerine sahiptir. ZANU'nun silahlı kuvvetleri yaklaşık 20 bin gerilladan oluşmaktadır. Bu silahlı kuvvetler, Kasım ayı sonunda Salisbury'nin bir kaç km yakınında ırkçı rejimin 3 helikopterini ve bir savaş uçağını düşürmüşlerdir.

Röportajdan önceki sohbet sırasında HALKIN SESİ muhabiri, ZANU temsilcisi Mutassa yoldaşa ve ZANU Batı Almanya temsilcisi Mugarati yoldaşa Türkiye'deki devrimci mücadele hakkında bilgi verdi ve ZANU temsilcilerini konuşma yapmak ve Türkiye halkını yakından tanımak için Türkiye'ye davet etti. ZANU temsilcileri, daveti kabul ettiler ve "Türkiye halkına hitap etmekten büyük memnunluk ve kıvanç duyacakları" nı belirttiler.

HALKIN SESİ: Mutassa yoldaş, Cenevre Konferansı'nın şu anki durumu hakkında Türkiye halkına bilgi verir misiniz? ZANU'nun bundan sonraki stratejisi ne olacak?

MUTASSA yoldaş: İlkin Cenevre Konferansı, çağrısı İngiltere tarafından yapılan bir konferans olarak görülmelidir. ZANU ve diğer heyetler, bu konferansa katılmaya davet edildiler. Konferansı toplamaya bu heyetler çağırmadı. Bu konferans, Afrika halkları tarafından çağrılmamıştır. Biz, oraya Smith'i iktidarı Afrikalı halka devretmeye zorlamak amacıyla gidiyoruz. Bu önemli olduğu için Merkez Komitemizin bir heyeti oraya gitti. Çünkü Cenevre'de varılacak her kararı, hepimiz kabul etmeliyiz. Şu sırada iki noktada anlaşmaya varılmış bulunuluyor: Birincisi, konferans başkanının statüsü ve ikincisi, bize bağımsızlık verilecek tarih. Ama üçüncü ve en önemli sorun olan geçiş hükümeti sorununun görüşüldüğü şu an, konferans dondurulmuştur. ZANU, bu sorunla ilgili görüşünü açıkça ortaya koymaktadır. ZANU, Smith rejiminin silahlı kuvvetlerinin tamamen dağıtılmasını talep etmektedir. Smith rejiminin silahlı kuvvetlerinin yerine bizim şu an mücadele eden genç kızlarımızdan ve delikanlılarımızdan oluşan ordu getirilmelidir. Bugün mücadele veren delikanlılarımız ve genç kızlarımız, ZANU'nun siyasi bakımdan eğitilmiş kadrolarıdır. Onlar ülkeyi, silahlı kuvvetleri ve polisi yönetmeye muktedirlerdir. ZANU, işte bu görüşten ayrılmayacaktır. Bu görüşten ayrılmak bizim için tehlikelidir. Çünkü bu bizim Smith rejiminin silahlı kuvvetlerinin ülkede hâlâ daha faaliyet göstermesini kabul ettiğimizi içerecektir. Ve bu, Smith'in teslim olmaması demektir. Zimbabve'nin geleceği, böylece Smith' in silahlı kuvvetlerine bağlı kalacaktır. Daha sonra ise kendimizi tam bağımsız hissedemeyeceğiz. Zimbabve'nin geleceği şimdi mücadele etmekte olan delikanlılarımız ve genç kızlarımız tarafından güvence altına alınacaktır.

ZANU'nun stratejisi, birisi savaş alanında diğeri konferans masasında, yani diplomatik alanda mücadele ettiğimizi bilerek konferansa katılmaktır. Bu, konferanstan önce de böyleydi ve ileride de öyle olacaktır. Biz, bu konferansı terketmeyeceğiz. Konferans sona erene değin orada kalacağız. Bizim konferansa katılmamızın ülkemiz bakımından olumlu bir ortam yaratacağını, delikanlılarımıza ve genç kızlarımıza uğrunda mücadele verdikleri bir hükümeti kazandıracağını düşünüyoruz. Cenevre Konferansı dağılacak olursa, ZANU zaten savaş alanındadır ve mücadelesine devam edecektir.

HALKIN SESİ: Cenevre Konferansına katılan diğer örgütleri ve kişileri nasıl değerlendiriyorsunuz? ZİPA hakkında bilgi verebilir misiniz?

MUTASSA yoldaş: İngiltere hükümeti tarafından çağrılan Cenevre Konferansına beş heyet katılmaktadır. Bunlardan dördü Afrikalı heyetlerdir. Bunlar, Robert Mugabe yoldaşın başkanlığındaki ZANU heyeti, Yoşua Nkomo'nun başkanlık ettiği ZAPU heyeti, piskopos Muzoreva'nın başında bulunduğu ANC heyeti ve bir de bir "ZANU heyetine" başkanlık ettiğini ileri süren Sitole'dir. ZANU ve ZAPU heyetleri, konferans sırasında Yurtsever Cephe'yi oluşturmuşlardır. Silahlı kuvvetlere sahip olan, yalnız bu iki örgüttür. Kanımızca Cenevre Konferansı silahlı mücadelenin bir sonucu olarak çağrılmıştır.

Silahlı kuvvetlere sahip olan örgütlerin heyetleri, gerek Cenevre Konferansı sırasında ve gerekse daha sonra bir hazırlık olarak esas heyetlerdir. Cenevre Konferansı'nda bir başarı elde edilemediği takdirde silahlı mücadeleye devam edilecektir. Silahlı kuvvetlere sahip olmayanların ise, yapacakları bir iş kalmayacaktır. Biz, Muzoreva'nın ve Sitole'nin heyetlerini önemsiz olarak görüyoruz. Onların tek işi, görüşmeleri konularından çıkarmak, meseleleri tamamen boğuntuya getirmektir. İleri sürdükleri talepler doğru değildir. Delikanlılarımız ve genç kızlarımız, bu talepler için mücadele vermediler ve vermiyorlar. Onlar, beyaz baskıcı ve sömürücüle-rin yerini siyah baskıcı ve sömürücüler alsın diye mücadele vermiyorlar. Onlar, halkın özgür Zimbabve'si için mücadele ediyorlar. Muzoreva ile Sitole'nin heyetleri hakkındaki kanım olumsuzdur. Bunlar, halkımızın kafasını karıştırmak için emperyalistler tarafından kullanılan heyetlerdir. Halkımız, sorunlarının çözümü için silahlı mücadele yolunu tuttu. Muzoreva ve Sitole'nin heyetleri, beyazların siyasi iktidarı ellerinde tutmalarına izin veren bir görüşe sahiptirler. Ama artık o zamanlar çoktan geçti. İktidar, Afrikalı halkın eline geçmelidir ve geçecektir de.

ZİPA'ya gelince; o, ZANU ve ZAPU'nun silahlı kuvvetlerinin birleştirildiği askeri bir örgüttür. ZİPA, milli bir ordunun temelini oluşturmasını umduğumuz silahlı kuvvetlerdir. ZİPA'nın yüksek komutanlığı, ZANU ve ZAPU'nun dokuzar komutanından oluşmaktadır. Biz, Portekiz'e karşı zafer kazanıldıktan sonra Afrikalı iki ordunun birbiriyle çarpıştığı Angola'daki gibi bir durumu önlemek istediğimiz için ZİPA'yı kurduk. Gerçi ZAPU'nun silahlı kuvvetlerinin sayısı 400 kadardır ve bizim silahlı kuvvetlerimiz yanında sayıca önemsiz kalmaktadır. Ancak ZAPU içinde bazı ileri gelenlere sosyal-emperyalistlerin göz kırptığını ve bu kimselerin de onlarla oynaşmak arzusunda olduklarını tespit ettik. Biz, Angola'daki tecrübeden çok büyük dersler çıkardık. Biz, Zimbabve'nin yeni bir Angola olmasından kaçınmak istiyoruz. Bunun için en iyi yol olarak Zimbabve içinde mücadele veren büyük küçük bütün silahlı kuvvetleri tek bir askeri örgütte, ZİPA' da birleştirmeyi ve yabancıların herhangi bir silahlı kuvvet üzerinden Zimbabve'ye müdahalesini önlemeyi gördük. ZİPA, Mozambik'i cephe gerisi alarak silahlı mücadeleyi yürütmektedir. ZİPA da Zimbabve'nin milli ordusunu yaratmaya çalışıyoruz. ZİPA, ırkçı Smith rejimini teslim olmaya zorlamak için mücadelesini yoğunlaştırmaktadır. Bunun için sayıca da büyümektedir. İşte bu insanlar bugün

Delikanlılarımız ve genç kızlarımız beyaz baskıcı ve sömürücülerin yerini siyah baskıcı ve sömürücüler alsın diye mücadele vermiyorlar.
Onlar, halkın özgür Zimbabvesi için mücadele ediyorlar.

ZANU önderi Robert MUGABE

NDADIR VE
VAM EDECEKTİR,,

Zimbabve milli ordusunu oluşturuyor ve gelecekte de Zimbabve devletinin geleceğini güvence altında tutacaklardır.

HALKIN SESİ: Zimbabve'de durum askeri bakımdan nasıldır? Emperyalist basın, Smith rejiminin Mozambik'teki Zimbabve silahlı halk kuvvetlerine ağır darbeler indirdiğini ve bu silahlı kuvvetlerin artık Rodezya'daki beyazlar ve Smith rejimi için bir tehlike teşkil etmediğini yazdı. Bu haberi siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

MUTASSA yoldaş: Bize göre askeri bakımdan Zimbabve'deki durumumuz çok cesaret vericidir. Genç savaşçılarımız, Smith rejiminin silahlı kuvvetlerini kırlık bölgelerden sürüyorlar. Biz, bu konuda rahatça şunu söyleyebiliriz: Smith rejiminin memurları kırlık bölgelerde ancak silahlı olarak hareket edebilmektedirler. Çünkü silahsız dolaşmaları onlar için çok tehlikelidir. Biz, kırlık bölgeleri yarı kurtarılmış bölgeler olarak adlandırıyoruz. Henüz kurtarılmış bölgeler yaratmadık. Kurtarılmış bölgeler yaratmayı bilerek yapmıyoruz. Çünkü Smith rejimi, bu yarı kurtarılmış bölgelerde "savunma köyleri" kurdu ve Afrikalı halkı oralarda oturmaya mecbur etti. Smith rejimi, bu "savunma köyleri"ni halkı gerillalara yardım etmekten, onlara yiyecek vermekten ve onlara gidecekleri yere kadar yol göstermekten alakoyacağını umduğu için kurdu. Onun bu korkusu, bize daha da cesaret vermektedir.

Smith rejiminin propagandasına göre gerillalara ağır darbeler indirilmektedir. Eğer Smith rejiminin iddia ettiği gibi o kadar çok gerilla öldürülmüş olsaydı şimdiye dek bütün gerillalar ortadan kaldırılmış olurdu. Smith, köyleri bombalıyor. O köylerde oturan herkesi ölü olarak sayıyor ve bütün ölülere gerilla diyor. Ve işte bunun için biz, savaştan sonra Afrikalı halkın sayısında bombardımanlar yüzünden epeyi azalma olacağı endişesindeyiz. Şimdilik gerillalar, hiç bir açıklama yapmıyorlar. Ama kazanacaklarından emindirler. Smith ise, kaybettiğini bildiğinden askerlerinin moralini yükseltmek için böyle bir propagandaya başvuruyor.

Smith rejiminin ordusu, sırf ABD, İngiltere, Fransa ve Batı Almanya'dan gelen paralı askerlerden oluşmaktadır. Bu paralı askerlerin görevi, zayıflayan Smith rejimini ayakta tutmaktır. Eğer Smith rejimi kazanacak durumda olsaydı, Vietnam'da savaşmış 400 paralı askeri ne diye getiriyor? O kaybedeceklerini bildiği için bu paralı askerleri topluyor. Bu paralı askerlere rağmen biz kazanacağımızdan eminiz. Ve savaşçılarımızın durumu kontrol altında tutmaları pek zor değildir.

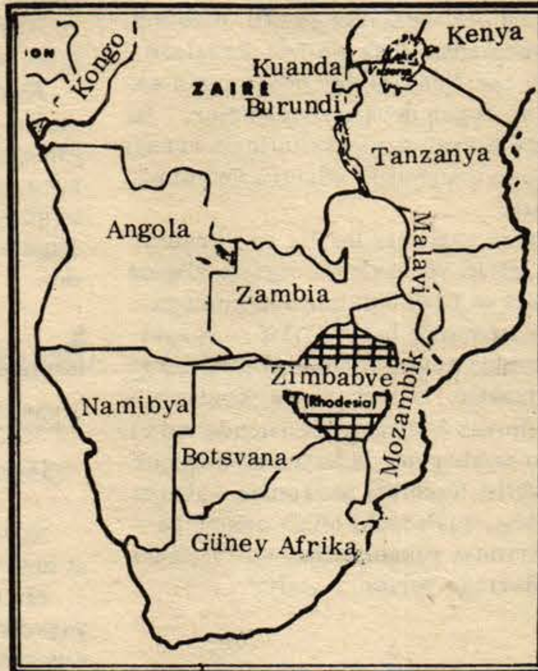
Smith rejimi, kendisinin Mozambik'te askeri kampımızı bastığını ve bütün gerillalarımızı öldürdüğünü yayıyor. Bu da, Smith'in bir başka propagandasıdır. Eğer bu doğru olsaydı, kendisi zahmet edip de Cenevre Konferansı'na gelmezdi. Bizim de bu konferansa katılmamıza gerek kalmazdı. Smith, bu yılın 25 Haziran'ında Mozambik'te masum bir köyü bombalattırdı ve bir mülteci kampında 1000' e yakın mülteciyi katletti. Masum insanları öldürmek ve sonra da onlara gerilla demek, Smith'in yöntemidir. Biz, Mozambik'teki silahlı kuvvetlerimizi çok kuvvetli olduklarından tamamen eminiz. 50 binden fazla insan askeri eğitim görmek ve mücadeleye katılmak için bekliyor. Eğer Smith onları öldürmüş olsaydı, mücadeleyi çoktan kazanmış olurdu. Fakat biz, bunun böyle olamayacağından eminiz.

HALKIN SESİ: ZANU Kissinger Planı'na ne diyor?

MUTASSA yoldaş: Kissinger planı, Kissinger ile Smith arasında bir anlaşmadır. ZANU,bu anlaşmaya hiç bir şekilde bulaşmamıştır. Bugün Smith, çoğunluk hükümeti ilkesini gözönünde tutuyor. Bunu tespit edebiliyoruz. Bu, Smith için büyük bir adımdır. Ancak o, bu adımı savaşçılarımızın korkusundan atmaktadır. Biz, Kissinger ile Smith arasındaki anlaşmaya kendimizi hiç bir şekilde bağlı hissetmiyoruz. Biz, konferans sırasında bu anlaşmayı iki sebepten ötürü nazarı dikkate almıyoruz. Birinci olarak biz Smith'i teslim olmaya zorlamak istiyoruz. Bu nedenle başkanı beyazlardan olacak ve beyazların denetiminde bulunacak bir senato ile bizim için bir meclisi öngören bir anlaşmayı kabul edemeyiz. Biz, iktidarın gerçekten Afrikalı halka devredilmesi, bakanlar kurulunun tamamen Afrikalılardan oluşturulması gerektiği düşüncesindeyiz. İkinci olarak, bir ABD müdahalesini reddediyoruz. Rodezya, ABD tarafından değil, İngiltere tarafından sömürgeleştirildi. Biz, bir ABD ve NATO müdahalesinden tamamen nefret ediyoruz. Dolayısıyla Kissinger planı üzerinde konuşmuyoruz bile.

HALKIN SESİ: Süper devletler, Angola'da olduğu gibi Zimbabve'de de mücadele eden halkı bölmeye ve onları kendi karanlık emelleri için birbirleriyle savaştırmaya çalıştırıyorlar mı?

MUTASSA yoldaş: Süper devletlerin Güney Afrika'daki durumu daha da karışık bir hale getirmek için ellerinden geleni yaptığı açıktır. Siyasi iktidar Afrikalı halka devredilmek zorunda. Emperyalistler, bu siyasi iktidarı mümkün olan en güç biçimde Afrikalılara bırakmaya kararlıdırlar. Onlar Afrikalı gurupları bölmeye çalışıyorlar. Kanımızca Sitole'nin heyetini Cenevre Konferansı'na davet etmek için hiç bir sebep yoktur. Sitole, bir zamanlar ZANU'nun başkanıydı. Daha sonra ZANU onu başkanlıktan attı. Ve onun artık ZANU'nun başkanı olmadığını açıkladı. Sitole meselesi artık burada kapanmalıydı. O, Cenevre Konferansı'na çağrılmamalıydı. Ama onu davet etmekle Zimbabve halkının kafasında ZANU'nun gerçek önderinin kim olduğuna dair bir karışıklık yaratılmak istenmiştir. ZANU'nun ZANU başkanlığı hakkındaki görüşü şudur: Sitole ZANU başkanlığından atıldığı zaman, ZANU'nun önderi ikinci başkan Leo Thakavera olmuştu O, 1970' de zindanda öldü. O zaman meşru olarak genel sekreter Robert Mugabe yoldaş ZANU'nun önderi olmuştur. ZANU'yu temsil etmek için bir tek onun Cenevre Konferansı'na davet edilmesi gerekirdi. Ancak emperyalistler, karışıklığı sürdürmeyi pek severler. İşte bu karışıklığı daha da yoğunlaştırmak için Sitole'yi davet ettiler. Öte yandan diğer süper devlet de bu karışıklıktan kendisi için bir şeyler ummakta ve bu karışıklık içinde Nkomo'nun ZAPU'sunda bazılarıyla cilveleşmektedir. Doğu Avrupa ülkelerinde Zimbabve'ye ilişkin bir şeyler söz konusu oldu mu, orada yalnız ZAPU'nun adının geçmesi bir raslantı sayılamaz.

Şüphesiz süper devletlerin Zimbabve üzerine çeşitli hesapları vardır. Ama Zimbabve'nin kurtuluşunu yalnız biz Zimbabveliler gerçekleştirmeye kararlıyız. Yabancı müdahalelerine boyun eğmemeye kararlıyız.

HALKIN SESİ: Zimbabve halkını mücadelesinde hangi gerçek dostlar hangi koşullarla desteklemektedir?

MUTASSA yoldaş: ZANU mücadele içinde büyük olsun, küçük olsun ZANU için her biri değerli birçok dost kazandı. Büyük dostlarımız devletlerdir. Her şeyden önce de topraklarını cephe gerisi olarak kullandığımız Mozambik'tir. Mozambik'in kurtarılması söz konusu iken omuz omuza döğüştük. Şimdi Mozambik özgürdür ve FRELİMO'lu yoldaşlar en büyük dostlarımızdır. Sonra Tanzanya halkı ve onun bildiğiniz gibi Güney Afrika'nın kurtuluşu için mücadele eden başkanı Nyerere gelmektedir. Mozambik ve Tanzanya, bizim önemli iki Afrikalı dostumuzdur. Aynı zamanda mücadelemiz boyunca en büyük dostumuz Çin'dir.

Dostlarımız, bizi silah bakımından ve moralca desteklediler.ve destekliyorlar. Bu dostlarımızın yardımlarından çok sevinç duyuyoruz. Onlar, bize kendi kendimizi kurtarma durumunda olduğumuz zamanda yardım ediyorlar. Biz, kendi kendimizin kurtarıcılarıyız. Dostlarımızın bizimle birlikte savaşmalarını istemiyoruz. Biz, yardım olarak şimdilik yalnız silah kabul ediyoruz. Dostlarımız, bizim bu görüşümüzü paylaşmaktadırlar. Onlar, bize şartsız olarak yardım veriyorlar. Dostlarımızın, gerçekten bağımsız olmamızın ve kendi mücadelemizle kendimizi kurtarmamızın bizim için ne derece önemli olduğunu kavramalarına ve bu düşüncemize saygı duymalarına çok seviniyoruz.

HALKIN SESİ: Mutassa yoldaş! Türkiye halkı, 50 yıldan fazla bir zaman önce İngiliz ve Fransız emperyalistlerine karşı bir milli kurtuluş savaşı verdi ve bağımsızlığını kazandı. Türkiye halkı, şimdi de iki süper devlete, ABD'ye ve SSCB'ye karşı tam bağımsızlık için bir mücadele yürütüyor. Sizden bu demeci aldığımız sırada birçok devrimci, yurtsever işçi, köylü, esnaf, öğrenci, sendikacı ve aydın "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" "Akdeniz Akdenizlilerindir", "Sovyetler Birliği ile İşbirliği Anlaşmasına Hayır" sloganları altında Ödemiş'ten İzmir'e yürüyor. Türkiye halkı, bağımsızlığına düşkün bir halktır ve bu yüzden bağımsızlığı ve kurtuluşu için mücadele eden her halka kardeşçe duygular besliyor. Zimbabve halkının kurtuluş mücadelesi de Türkiye'de ilgi ile izlenmektedir. Türkiye ve Zimbabve halkları arasındaki dostluğun ve dayanışmanın daha da güçlü olması için Türkiye halkına bir mesaj iletmek ister misiniz?

MUTASSA yoldaş: Bu önemli açıklamalarımız için çok teşekkür ederim. Partimiz ZANU ile Türkiye halkı arasındaki derin dostluğun ve dayanışmanın üzerine konuşmaktan büyük sevinç duyuyorum. Siz Türkiyeliler İngiliz emperyalizmine karşı cesurca savaştınız ve bağımsızlığınızı silahlı mücadele ile kazandınız. Biz Zimbabveliler, sizin bu mücadelenizden silahı ele almanın kendi gücüne dayanarak kendini kurtarmanın önemini öğrendik. Türkiye İngiliz emperyalizmine karşı savaşmıştı. Biz de Zimbabve'de aynı emperyalizme karşı mücadele ediyoruz. Smith, İngiliz emperyalizminin bir uzantısıdır. Biz, Türkiye halkının süper devletlerden bağımsız ve özgür olmak, ne ABD'ye ve ne de SSCB'ye bağımlı olmamak için mücadele ettiğini öğrenmekten pek sevinç duyuyoruz. Ne ABD'ye, ne de SSCB'ye bağımlı olmamak önemli bir ilkedir. Türkiye, ne ABD ve ne SSCB'nindir, Türkiye halkına aittir. Eğer Türkiye her iki süper devletten bağımsız değilse, gerçekte de bağımsız değildir. Afrika'da birçok devlet emperyalizmin yeni sömürgeci hakimiyeti altında bulunmaktadır. Yeni sömürgeci devletin ne olduğunu biz çok iyi anlıyoruz. Mücadele yürüten bizler, buna karşılık inanmaktayız ki, bağımsızlık gerçi kuzeyden güneye doğru yayılmıştır, ama gerçek kurtuluş güneyden kuzeye yayılmaktadır. Biz, bu dersi sizlerden öğrendik, Türkiyeli yoldaşlar. Bunun için ve süper devletlere karşı mücadeleniz dolayısıyla Türkiyeli proleter devrimcilerine yürekten dostluk ve dayanışma selamlarımızı göndeririz.

HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK İSTEĞİ BÜTÜN SİLAHLARDAN DAHA GÜÇLÜDÜR

HALKIMIZ YENİ İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA

Van

Bir Gurup Devrimci:

"BİZİM ŞANSIMIZ ŞUDUR: RUSYA'NIN FAALİYETİNE ANINDA KARŞI KOYAN PROLETER DEVRİMCİ BİR ÖNDERLİĞİMİZ VAR"

Rusya tıpkı 1945'lerden itibaren yurdumuza giren Amerika gibi hareket etmektedir. Amerikan emperyalistleri 1945'lerden itibaren Türkiye üzerinde uzun vadeli bir plan hazırlamışlardı. Bunun içindir ki, kendi işbirlikçileri olmadığı halde 1945'-lerden sonra kurulan hükümetlere yardım etmişti. Amaçları kendi gerçek işbirlikçilerini iktidara getirebilmek için ekonomik, siyasi, askeri, kültürel alanda etkinlik yaratmaktı.

Biz şimdi 1945 yıllarındaki devrimcilerden çok daha şanslıyız. Çünkü sosyal-emperyalizmin yurdumuza girme faaliyetlerine anında karşı koyan ve mücadele açan PROLETER DEVRİMCİ ÖNDERLİĞİMİZ var. Tarihten ders alıyor ve sosyal-emperyalizme karşı sesimizi yükseltiyoruz.

Kahramanmaraş

Kenan Atiz (İlkokul 5. sınıf öğrencisi):

"ECEVİT, RUSYA'NIN İÇYÜZÜNÜ BİLDİRMİYOR"

1. Rusya ile işbirliğine hayır diyorum.
2. Rusya'nın yurdumuz üzerinde gittekçe artan etkisi bağımsızlığımız açısından doğru olmaz. Bizi köle gibi kullanır. Bütün halk bunu bilmeli, bilmeyen halka Halkın Sesi gazetesi ile bildirmeliyiz.
3. İki süper devlete güven vermemiz doğru olmaz. Mesela Ecevit Rusya'nın içyüzünü bildirmiyor. Biz devrimciler Rusya'nın kötü olduğunu bütün halka bildirmeliyiz.

Tunceli

Ali Musa (Köylü):

"TÜRKİYE RUSYA İLE ANLAŞMA İMZALAMAK YERİNE, GELECEK BİR SALDIRIYA KARŞI HAZIRLANMALIDIR"

Bir vatandaş olarak Rusya ile imzalanacak olan "dostluk ve işbirliği" anlaşmasına karşıyım.

Emperyalist bir ülke ile yarı-sömürge bir ülke arasında yapılacak anlaşma "dostluk ve işbirliği" anlaşması olamaz. Türkiye, bu şartlarda işbirlikçi iktidarların emperyalistlerle yapacağı anlaşmalara kanacağına Sovyetler'in yapacağı saldırılara karşı hazırlanmalıdır.

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, şehir ve mesleklerini yazmaları nı diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?
2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?
3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

Gaziantep

Mehmet Özer:

"BAĞIMLI BİR ÜLKE DEMOKRATİK OLAMAZ

Sömüren, sömürgenim demez. Bu yüzden bunlar, iyi komşuluk, dostluk gibi sözlerle olmaktadır. Ekonomik, siyasal yönden bağımlı bir ülke demokratik de olamaz.

Ankara

Hamdullah Yanık, Salih Karadurmuş Rafet Öz, Sezai ve Erdoğan:

"RUSYA ABD'NİN YERİNİ ALMAK İSTİYOR"

Bu anlaşma ile Rusya, Türkiye üzerindeki etkinliğini artırmak, ABD emperyalizminin yerini doldurmak ve kendi saldırgan yüzünü örtbas etmek istemektedir.

İki süper devlete güven verme siyasetiyle bağımsızlık kazanılamaz. Bağımsızlık ancak halkımızın iki süper devlete karşı vereceği mücadeleyle kazanılabilir.

İstanbul

Sağmalcılar Cezaevinden·Kemal Doğan, İbrahim Sökmen, Haldun Güven, Yadigar Kaçar, Hasan Kızılkaya, Rüştü Sungur, Sinan Zöhre, Mustafa Çolak, Nezih Uzuner, Niyazi Gündoğdu, Fevzi Akgün, Düzgün Taşkıran M. Ali Duman, Ercan Tuncay, Mehmet Özgül, Sefer Şahin, Mahmut Can-

Tunceli

Fatma, Cevahir, Duriye, Emine, Vahide, Hülya Refika, Aynur, Güngör. Liseli öğrenciler

"TÜRK VE KÜRT HALKI OMUZ OMUZA BAĞIMSIZLIK BAYRAĞINI YÜKSELTELİM"

Eski Çarlar da bu tür oyunlarla çeşitli ülkeleri askeri işgale başvurmadan ilhak ederek denizlere açılmışlardı. Şimdi ise, Yeni Çarlar dedelerinin sanatını devraldılar ve bugün devam ettiriyorlar. Bu anlaşma yurdumuzu Sosyal-emperyalistlerin kucağına atacak ve halkımız üzerindeki sömürü ve zulmü daha da artıracaktır.

Kurtuluş Savaşında halkımız İngiliz ve Fransız emperyalistlerine güven vererek mi bağımsızlığına kavuştu? HAYIR! Kürt ve Türk halkının omuz omuza kararlı direnişiyle kazanıldı bağımsızlık. Sovyet sosyal-emperyalizmine güven verme siyaseti hırsızı evinde barındırmaktır. Halkımız ABD emperyalizmine karşı senelerdir bağımsızlık mücadelesi veriyor. Halkımız bu saldırgana da boyun eğmeyecek ve mücadele edecektir. Kurtuluş Savaşında olduğu gibi bu gün de Kürt ve Türk halkı omuz omuza bağımsızlık bayraklarımızı yükseltelim. Ve Üçüncü Dünya ülkeleri saflarında yerimizi alalım.

Muğla

Zafer Baydur (Turgut Reis Lisesi öğrencisi):

"EMPERYALİSTLERİN 'DOSTLUK'TAN SÖZ ETMELERİ İĞRENÇ BİR ALDATMACADIR"

"Dostluk ve işbirliği" kelime anlamıyla güzel sözler. Fakat bu kelimeler emperyalistler tarafından kullanıldığı zaman iğrenç birer aldatmaca olurlar. "Dostluk ve işbirliği" anlaşmasının altında sosyal-emperyalistlerin yayılmacı siyaseti yatmaktadır.

Rus savaş gemilerinin boğazlarımızdan geçmesine belki faşist MC izin verebilir, fakar iki milliyetten Türkiye halkı Yeni Çarlara asla izin vermeyecektir.

Diyarbakır

Ziya Gökalp Lisesi'nden bir gurup devrimci:

"MC HÜKÜMETİ PADİŞAH HÜKÜMETİ GİBİDİR"

MC hükümetinin Rus sosyal-emperyalizmiyle yaptığı anlaşmaları bağımsızlığımız açısından doğru bulmuyoruz. Yapılacak her türlü anlaşma ülkemizi sosyal-emperyalizme daha çok bağlayacaktır.

Kurtuluş Savaşımız emperyalistlere karşı mücadele edilerek kazanıldı. Bugün de ülkemizin bağımsızlığını sağlamak iki süper devlete karşı sonuna kadar mücadele etmekle olur. İki süper devlete güven verme siyaseti bağımsızlığımıza ihanettir. Bugünkü MC iktidarı dünün padişah hükümeti gibidir.

İstanbul

İlyas Tüfekçi (Vefa Lisesi'nde öğrenci)

"KİMSE MEMLEKETİMİZİ HİÇE SAYAMAZ"

MC'nin bu anlaşmayı kabullenmesi memleketimizi hiçe sayması demektir.

Biz proleter devrimcileri bu topraklar üzerinde yaşadıkça kimse memleketimizi hiçe sayamaz. Uyarıyoruz.

İstanbul

Pendik Lisesi'nden bir gurup devrimci:

"ABD' DE YURDUMUZA BÖYLE GİRMİŞTİ"

ABD emperyalizmi de bundan yıllar önce ülkemize bu tip anlaşmalarla girmişti. MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü anlaşma Rusya'nın Türkiye'yi bir peyk durumuna getirmek için başvurduğu bir yoldur.

CHP iki süper devletin arasında yer alarak kendisine birtakım çıkarlar sağlamaya çalışıyor. Bir emperyaliste dayanılarak diğeri yıkılmaz.

ÇARLARLA HAYIR DİYOR

kara, Tarık Korkmaz, Osman E. Gökbudak, Selahattin Aktaş, Şahin Koç:

"ÜLKEMİZDE ESAS SALDIRGAN SÜPER DEVLET RUSYA'DIR"

1965'lerden bu yana çeşitli anlaşmalarla ülkemize sızan Rusya özellikle 1974 Kıbrıs bunalımından sonra Türkiye'yi boyunduruk altına almak için iktisadi, ideolojik ve siyasi alanlarda yoğun bur saldırıya girişmiştir. Rusya ile imzalanan enerji ve kredi anlaşmaları ve bunları izleyen "dostluk ve işbirliği" anlaşması bu gerçeği doğrulamaktadır.

Ülkemizde esas saldırgan süper devlet Rusya'dır. Bu nedenle Yeni Çarlarla "dostluk ve işbirliği" anlaşmasının imzalanması Rusya'nın yurdumuz üzerinde hegemonya kurma emellerine ve onun saldırgan yönünün gizlenmesine hizmet eder. Bütün devrimciler ve yurtseverler bu anlaşmanın imzalanmasına karşı mücade etmelidirler.

Hatay

REYHANLI KAPALI CEZAEVİ
Apo Vural, Mehmet Tahir, Muharrem Eker, Faysal Çolak, Süleyman Doğu, Vehbi Gülay, Abdullah Sacir, Halil Aksoy, Halis Zengin:

"GÜVEN VERME SİYASETİ İKİ SÜPER DEVLETİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRER"

MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı tasarladığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması açıktır ki Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki etkinliğini genişletmek ve sosyalist maskesi altında sömürü ve hegemonyasını yoğunlaştırmak amaçlarına hizmet etmektedir.

İki süper devlete güven vermek, değil bağımsızlık kazanmak aksine onların ekmeğine yağ sürmek demektir.

İstanbul

Yıldır Algül (Maden-İş'in başındaki revizyonistlerin işten attırdığı bir işçi):

"ARTIK HERKES GÖZÜNÜ AÇMALIDIR"

Bugün memleketini seven herkes bu anlaşmaya karşı çıkmalıdır. Yalnız sözle karşı çıkmak olmaz. Türkiye çapında Ödemiş-İzmir yürüyüşü gibi doğru eylemler yapılmalıdır.

Rusya'nın yurdumuz üzerindeki etkinliği halkımız için olduğu gibi bütün dünya halkları için de çok zararlıdır. Rusya'nın en tehlikeli düşman olduğunu kabul etmeyenler artık gözlerini açmalıdırlar.

İki süper devlete güven verme siyaseti hakım sınıfların siyasetidir. Halkımızın böyle bir siyasete karşı çıkacağına inanıyorum.

Almanya

BONN'DAN D. NURİ:

"ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN YANINDA YER ALALIM"

Faşist MC'nin Rusya ile imzalamayı düşündüğü anlaşma ön kapıdan kurdu (Amerikan emperyalizmini) kovarken kaplanın arka kapıdan buyur edilmesinden başka bir şey değildir. Böyle bir anlaşma iki emperyalistin yurdumuzda dizginsizce at oynatmasına yol açacaktır.

Rusya'nın yurdumuz üzerinde artan etkinliği bağımsızlığımızı zedelemektedir. Sosyal-emperyalizmin yaptığı sözde yardımın niteliği İskenderun Demir-Çelik tesislerinde ortaya çıkmıştır.

Bağımsızlık ancak yurtsever bir siyaset takip ederek, Üçüncü Dünya ve gerçek sosyalist ülkelerin yanında yer alarak ve iki süper devlete karşı çıkarak korunur.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Yeni Rus Çarlarıyla Işbirliği Anlaşmasına karşı açtığımız imza kampanyası güçlenerek sürmektedir. Kampanyamız bütün Türkiye çapında, özellikle emekçiler arasında büyük bir ilgi görüyor.

İmza kampanyası Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı yürüttüğümüz mücadelenin önemli bir parçasıdır. Bulunduğumuz her yerde, şehirde, köyde, fabrikada, tarlada, okulda, işyerinde, evlerimizde imza kampanyası sırasında yüzlerce emekçiye ve yurtsevere Yeni Çarların yurdumuz üzerindeki emperyalist emellerini açıklamak, onların fikirlerini almak değerli bir kitle çalışmasıdır. Bütün devrimci ve yurtseverleri imza kampanyasını daha da güçlendirmeye, Türkiye'nin her yerine yaymaya çağırıyoruz.

Bu hafta dergimize gelen imzaların dağılımı şöyledir: İstanbul Kartal'dan çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu 140, Mersin'den 39 tanesi işçi geri kalanı öğrenci ve çeşitli mesleklerden olan 102, İstanbul'un çeşitli semtlerinden 96, Tunceli'nin Burmageçit köyünden çoğunluğu kadın olan 77, Ankara Tuzluçayır Ortaokulu'ndan 55 Saarbrucken'den 43, Gümüşhane Kelkit'den 33, Adana'dan 29. Tunceli'nin Pertek kazasından 25, İstanbul Sağmalcılar Cezaevi Siyasi Koğuşundan 21, Kastamonu'nun İnebolu kazasından 20, Çeşitli yerlerden 16, Ankara'dan 13, Trabzon'dan 12.

Bugüne kadar elimize geçen imzaların yerleşme merkezlerine göre durumu ise sırasıyla şöyledir:

İstanbul	1690	Tarsus	99
İzmir	1266	Samandağ	67
Polatlı	771	Osmaniye	62
Ankara	586	Saarbrücken (Almanya)	43
Gaziantep	526	Haruniye	42
Bolu	344	Kelkit	33
Pazarcık	199	Adana	29
Mersin	189	İnebolu	20
Tunceli	162	Zile	17
Söke	122	Trabzon	12
Diyarbakır	117	Çeşitli Yerlerden	33
İskenderun	104		
Silifke	100	TOPLAM	6630

TEZ BÜRO-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI DOĞAN ÜSTKANAT İLE YAPTIĞIMIZ RÖPORTAJ

"Güven verme siyaseti bağımsızlıktan vazgeçmek demektir„

Soru: MC Hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap: Rusya gibi Türkiye'nin bağımsızlığını tehdit eden bir devletle "dostluk" anlaşması imzalamaya imkan yoktur. Böyle bir anlaşma olsa olsa Rusya'nın Türkiye üzerinde sağlamaya çalıştığı hakimiyeti güçlendirir. Zaten Rusya'nın bizim gibi ülkeler için "dostluk" duyguları beslemediği de çok açıktır. Durum bu olunca Rusya ile imzalanması düşünülen anlaşma, Rusya'nın tehditlerine boyun eğmenin bir ifadesidir. Ben vatanımın Amerika tarafından parsellenmesine ne kadar karşıysam, Rusya tarafından parsellenmesine de o kadar karşıyım. Onurlu bir ülke egemenliğini tehdit eden süper devletlere taviz veren anlaşmalar imzalamaz. Bu anlaşma Türkiye'nin menfaatlerine aykırıdır.

Soru: Rusya'nın yurdumuz üzerinde gittikçe artan etkinliğini bağımsızlığımız açısından doğru buluyor musunuz?

Cevap: Ben Rusya'nın da aynen Amerika gibi az gelişmiş ülkeleri yağmalayarak dünya üzerinde hakimiyet kurmaya çalıştığını düşünüyorum. Zaten bu durumu siz sorunuzda da ifade etmişsiniz. Diğer ülkeler üzerinde etkinlik sağlamaya çalışanlar ancak yağmacı büyük devletler olabilir. Biz böyle bir etkinliğin kesinlikle karşısındayız. Rusya ekonomik, siyasi ve kültürel alanlarda sağladığı etkinliğine dayanarak Türkiye'yi dize getirmeye çalışıyor. Buna rağmen başarıya ulaşacağını sanmıyorum. Halkımız bağımsızlığına düşkün, onurlu bir halktır. Amerikan hegemonya'sına karşı sesini yükselttiği gibi Rusya'nın baskıları karşısında da sessiz kalmacaktır.

Soru: İki süper devlete güven verme siyasetiyle bağımsızlık kazanılıp korunabilir mi?

Cevap: Böyle bir şeye imkan yoktur. Ya bağımsızlığını korursun, ya da bağımsızlığını tehdit edenlere "güven verme" adı altında bağımsızlığından vazgeçersin. Bağımsızlığı koruyup kazanmanın yolu iki süper devletin baskılarına karşı çıkmaktan geçer. Sadece Amerika'ya karşı çıkarak bağımsızlık taraftarı olunamıyacağını düşünüyorum. Bugün bazı kimseler Amerika'ya karşı çıkmakla beraber Rusya'nın bağımsızlığımızı tehdit eden girişimleri karşısında sessiz kalıyorlar. Böyle bir tutum vatanseverlikle bağdaşmaz. Eğer ikisi de Türkiye'yi kendilerine bağımlı kılmaya çalışıyorlarsa, ikisine de karşı çıkmalıyız. Bağımsızlığı savunmanın yolu budur.

İzmir

Hakime Kalındamar (Ev kadını), Şevket Kalındamar (öğrenci), Fatma Kalındamar, Murtaza Kılıçdere (işçi):

"YURDUMUZU SALDIRGANA TES TESLİM ETMEYECEĞİZ"

MC iktidarının Rusya ile imzalayacağı anlaşma yurdumuzu daha saldırgan ve savaş kaynağı emperyaliste teslim etmek demektir. İki süper devlete güven vermekle bağımsızlığımız korunamaz. Ancak bu ülkelerle mücadele etmekle bağımsızlığımız güven altına alınabilir.

Sovyet tehdidi karşısında NATO'nun duyduğu tedirginlik artıyor

Kasım ayı ortalarında NATO, Merkezi İtalya'da önemli bir askeri manevra tertipledi. NATO Başkomutanı Haig, bu manevraların "Varşova Paktı kuvvetlerinin arzettiği büyüyen tehdit nedeniyle" yapıldığını söyledi. Heig'e göre, Sovyet silahlı kuvvetleri "amansız" bir gelişme gösteriyordu. Moskova, Orta Avrupa'daki zırhlı birliklerinin mevcudunu yüzde 40 oranında arttırmış ve yeni savaş uçaklarını hizmete sokmuştu. Bu şartlarda, "NATO' nun düşman tehdidine karşı koymak için ihtiyaç halinde klasik ateş gücünden yararlanarak (altını biz çizdik) güney kanadını hızla takviye edebileceğini göstermek" önem kazanıyordu. Nitekim manevralar, "Kararlılığımızı göstermek" adıyla yapılmıştır.

Gerek bu manevralar, gerekse Haig'in ve diğer NATO yetkililerinin açıklamaları, Sovyet sosyal-emperyalizminin Batı Avrupa üzerindeki baskısı karşısında duyulan tedirginliği yansıtmaktadır.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN SALDIRI HAZIRLIKLARI

Sovyetler Birliği'nin ve onun emrindeki diğer Varşova Paktı kuvvetlerinin Orta ve Güney Avrupa'daki yığınağı, son zamanlarda gerçekten çok büyük boyutlara ulaşmış bulunuyor. Batı Avrupa karşısında mevzilenmiş bulunan Varşova Paktı kuvvetlerinin genel mevcüdü, 4 milyon 720 bin kişiyi aşmaktadır. Bu toplam, ABD'nin bütün askeri kuvvetlerinin iki mislidir. Bu mevcudun 3 milyon 650 bini, Sovyet askerlerinden oluşmaktadır. Bu kuvvetler, 30 bin tank ve 5300 savaş uçağı ile donatılmıştır. Varşova Paktı'nın kritik bölgelerdeki kara kuvvetleri NATO dan yüzde 40 oranında üstündür. Uçak sayısındaki üstünlüğü NATO'nun iki misline, tank ve zırhlı araç sayısındaki üstünlüğü ise NATO'nun üç mislıne ulaşmaktadır. Yeni Çin Haber Ajansının Kasım ortalarında yayınlanan bir yorumunun belirttiği gibi, bu kuvvetler, "gerek kara ve denizden, gerekse havadan, Batı Avrupa üzerindeki kıskacı daraltacak" şekilde mevzilendirilmişlerdir.

Karada, Sovyet zırhlı araçlarının yüzde 86'sı, Batı Avrupa kapılarında yığınak yapmış durumdadır. Orta Avrupa'da, "Batı Avrupa'ya giden en kısa yol üzerinde", 19 bin tank ve zırhlı araç bulunmaktadır. Varşova Paktı' nın "sürekli alarm" halinde bekleyen otuz adet birinci sınıf tümeninin yarısını, zırhlı birlikler oluşturmaktadır. Şimdi bu zırhlı birliklere, Sovyetler'in en yeni T-62 ve T-72 tanklarının verilmesi sürdürülmektedir. Çok dikkat çekici bir nokta, Varşova Paktı kuvvetlerinin, özellikle Helsinki Konferansı'ndan bu yana yaptıkları manevralarda, "hava köprülerinin" kurulması ve sürdürülmesi üzerinde durmalarıdır. Bu "hava köprüleri", Doğu Avrupa'nın geri bölgelerinde hazır bekleyen Sovyet birliklerinin, Batı Avrupa'nın içerlerindeki "ileri kesimlere" hızla iletilmesi için kullanılacaktır. Sosyal-emperyalistlerin bu provaları, askeri planlarının saldırıya yönelik olduğunu kanıtlamaktadır. Bütün bunlar Helsinki'de yapılan toplantının aslında bir güvensizlik konferansı niteliği taşıdıgını ortaya koymaktadır.

Denizde, Sovyetler'in geçen yıl yaptıkları "Okean-75" manevraları, Batı Avrupa ile Amerika arasındaki bağlantıyı keserek Batı Avrupa'yı kuzeyden ve güneyden kuşatıp abluka altına alma planlarının tatbikatı olmuştur. Bu manevralar sırasında 200'ü aşkın Sovyet savaş gemisinin gerek Akdeniz'den, gerekse Baltık'tan ve Kuzey Denizinden hareketle Kuzey Atlantik'te buluştukları ve İzlanda ile Şetland Adaları(Kuzey İngiltere) arasındaki deniz alanını hakimiyetleri altına almayı denedikleri hatırlardadır. Sovyet denizaltı ve suüstü gemilerinin yüzde 70-75 kadarı, sürekli olarak Avrupa'yı çevreleyen denizlerde bulunmaktadır. Özellikle Danimarka ile İsveç arasındaki İskajarak ve Kattegat boğazları, Baltık'tan tek çıkış yolu olarak Yeni Çarların iştihasını kabartmaktadır. Türkiye hükümetinin Sovyet uçak gemilerini dahi İstanbul boğazlarından serbestçe geçirmesi sayesinde, Akdeniz'de sürekli olarak bulunan 50 kadar Sovyet gemisi(Karadeniz filosuna bağlı üçüncü filotilla) ABD Altıncı Filosuna meydan okumaktadır.

Havada, en yeni ve uzun menzilli Sovyet "Backfire" bombardıman uçakları, Batı Avrupa'ya her an erişebilecek şekilde, Sovyetler'in kuzey- batı bölgelerine yerleştirilmiştir. Varşova Paktı'nın ileri mevzilerindeki savaş uçağı sayısı son beş yılda yüzde 40 artmıştır ve toplamın yüzde 20' sini, oldukça yeni olan Mig-23'ler ile Sukhoi-19 avcı-bombardıman uçakları meydana getirmektedir. 20. 11. 1976 tarihli Günaydın gazetesinde yer alan bir habere göre, Sovyetler Birliği son olarak 175 adet yeni SS-17, SS-18 ve SS - 19 füzesini atış için mevzilendirmeyi tamamlamıştır. Bu füzelerin sadece 40 kadarı tek başlıklı, geri kalanı ise 4 veya 6 başlıklıdır. 22. 11. 1976 tarihinde ise Sovyetler Birliği, yeni bir nükleer deneme vapmış ve yeni bir uzun menzilli füzeyi denemiştir. Sosyal-emperyalistlerin fırlattığı SSNX-18füzesi 7400 km. menzillidir ve "Delta" sınıfı denizaltı gemilerinden atılabilecektir. Sovyetler böylece ilk defa bir denizaltı gemisinden çok başlıklı bir nükleer füzeyi fırlatmayı başarmış olmaktadır.

Bütün bunların yanısıra, Sovyet ordusunda disiplinin güçlendirilmesi için alınmakta olan yeni tedbirler de, Kremlin'in saldırgan emellerini açığa vurmaktadır. Storojevoy gemisindeki isyandan sonra Mig-25 pilotu Belenko'nun Japonya'ya, bir diğer Sovyet pilotunun da İran'a sığınması, Sovyet silahlı kuvvetlerinde hoşnutsuzluğun yaygınlaştığını gösteriyor. Sovyet yöneticilerinin Sovyet halkına, yumuşama safsatalarıyla Sovyet silahlanması arasındaki çelişmeyi ve Sovyetler'in " barış içinde birarada yaşama" ninnileri söylerken dünyanın her köşesinde saldırgan ve müdahaleci bir siyaset gütmelerini izah etmekte güçlük çektikleri anlaşılmaktadır !

Bu gerçekler, Sovyetler'in "Batı Avrupa'yı öldürücü bir çember içine aldığını", "Batı Avrupa üzerindeki askeri tehdidin acil bir tehlike düzeyine ulaştığını" ve Sovyetler'in amacının, "karşı tarafın nükleer silahlara başvurmasına imkan vermeden" Batı Avrupa'ya karşı "bir yıldırım savaşı yürütmek" olduğunu (Yeni Çin Haber Ajansı, 14 Kasım 1976) tamamen doğrulamaktadır. Batılıların Sovyetleri Çin'e yöneltebileceklerini düşünenlere ya da iki süper devlet arasındaki rekabetin odak noktasının neresi olduğunu göremeyenlere, Sovyetler'in son zamanlarda Çin sınırından Batı Avrupa kapılarına 25 tümen nakletmeleri, sosyal-emperyalistlerin esas hedefinin neresi olduğunu bir kere daha hatırlatmalıdır.

NATO, BİR SOVYET TAARRUZUNU NÜKLEER SİLAH KULLANMADAN DURDURABİLİR Mİ?

Bu gelişmeler ve artan Sovyet gücü NATO için büyük problemler yaratmaktadır.

Kasım ayının ilk yarısında NATO üslerine iki haftalık bir gezi yapan iki ABD senatörü Sam Nunn ile Dewey Bartlett'in açıkladıkları gibi, NATO savaş planları, Sovyet saldırı hazırlıklarının en az üç hafta önceden haber alınabileceği, bu saldırının Avrupa'daki mevcut kuvvetler ve taktik nükleer silahlarla bir süre oyalanabileceği, ABD'den yardım kuvvetlerinin ise en geç 60 gün içinde Batı Avrupa'ya naklinin tamamlanacağı hesabı üzerine kurulmuştur. Bu planların geçerliliği artık çok şüphelidir. Çünkü Sovyetler, nükleer silahlar ve uzun menzilli füzeler bakımından ABD'ye yetişmişler, hatta geçmişlerdir. Gerek Batı Avrupa'ya ve gerekse doğrudan doğruya Amerika'ya yönelen Sovyet füzeleri, nükleer bir misillemeden korkan ABD'nin, üstün Sovyet zırhlı birliklerinin taarruzuna karşı Avrupa'daki taktik nükleer silahlarını kullanmasını önleyebilir. Her iki tarafın kapitalistleri, şehirlerinin, ekonomilerinin, fabrika ve işletmelerinin önemli ölçüde yakılıp yıkılmasını göze alamadıkları takdirde, savaşın sadece klasik silahlarla sürdürülmesi kaçınılmaz olacaktır. Nitekim Varşova Paktı'nın 25-26 Kasım tarihlerinde yapılan son Zirve Toplantısında, Helsinki belgesini imzalayan 35 ülkeye "nükleer silah kullanılmaması konusunda bir anlaşma imzalanması" önerisinin götürülmesi kararlaştırılmıştır. Bu da Sovyetler'in esas olarak klasik silahlarla saldırmava hazırlandıklarını veya bunu tercih ettiklerini kanıtlamaktadır. Böyle bir savaşta ABD' den yardım gelmesinin, son on yıl içinde büyük bir güce ulaşmış bulunan Sovyet açık-deniz savaş filosu tarafından aksatılacağını da düşünmek gerekir. Bütün bunlar, Batı Avrupa'nın sınırlarında hazır bekleyen Varşova Paktı kuvvetlerinin, bir yıldırım savaşını başarıyla yürütme umuduna kapılarak maceraya atılmaları olasılığını her an arttırmaktadır.

ABD ve Batı Avrupa'nın yöneticilerini düşündüren diğer bir nokta da, Sovyetler Birliği'nin durumundaki değişikliklerin dünya çapındaki sonuçlarını göğüsleyebilmektir. NATO 1949'da kurulduğunda bu yöneticiler, karşılarındaki Sovyetler Birliği'nin sosyalist bir ülke olduğunu, dünyanın dört bir yanında hegemonya peşinde koşmadığını ve kendilerinin ona Avrupa cephesinden yüklenerek yıkmaya çalışacaklarını pekala biliyorlardı. Bunu, Sovyetler'in "sadece bir sahil koruma donanmasına sahip olduğunu" ve NATO'nun sadece kendi kesimiyle (yani Batı Avrupa ve Kuzey Atlantik' le) ilgileneceğini" söyleyerek ifade ediyorlardı. Aradan geçen zaman içinde durum tersine dönmüştür. Sovyetler Birliği, günümüzün yükselen ve dünyanın dört bir yanında yeniden paylaşım peşinde koşan emperyalist süper devletidir. NATO'nun bugün savunmaya çekilmiş bulunan emperyalist ülkeleri, deniz-aşırı menfaatlerini ve ikmal hatlarını Sovyet saldırısından nasıl koruyacaklardır? Bu, NATO planlama toplantılarında üzerinde durulan ikinci önemli meseleyi meydana getirmektedir.

NATO yöneticileri bu durum karşısında iki tedbir düşünüyorlar: Birincisi, gerektiğinde nükleer silahları mutlaka kullanacaklarını israrla belirtmek, buna uygun hazırlıklar yapmak ve Sovyetler'i buna inandırmak. İkincisi ne yapıp yapıp klasik güçlerini artırmak. Madem ki Sovyetler, "her çeşit silahla yürütülecek bir savaşa hazırlanmak" gereğinden söz ediyorlar, onlara aynı şekilde karşılık vermek... Gelecek yıl içinde NATO hava kuvvetlerini arttırma planlarının, ABD ve Avrupa'nın -halen Sovyetler'in çok gerisinde olan- tank üretiminin artırılması çabalarının, topçu ve uçaksavar kuvvetlerinin geliştirilmesi üzerinde durulmasının, Orta Avrupa'da başlayacak bir Sovyet tank saldırısının helikopterlerden atılacak tanksavar füzeleriyle durdurulması olanaklarının araştırılmasının anlamı budur. Gene aynı nedenlerle, Batı Avrupa ordularının daha ileri savunma mevzilerine kaydırılması ve aralarında silah standartlaşmasının sağlanması da düşünülüyor. Daha uzun vadeli olarak, ABD, mevcut savaş uçağı programlarını aynen sürdürmeyi, B-1 bombardıman uçağı ile Trident denizaltılarının yapımına geçmeyi, giderek yepyeni bir suüstü donanmasıyla yeni bir denizaltı filosu kurmayı tasarlıyor. M-X adı verilen yeni bir kıtalararası füze de planlama safhasındadır.

BAĞIMSIZLIK BAYRAĞINI ANCAK PROLETARYA YÜKSELTEBİLİR

Batı tekelci burjuvazisinin aklına gelen tedbirler, bunlarla sınırlıdır. Yani silah, silah ve daha çok silah... Şüphesiz bu, sosyal-emperyalizm karşısında tamamen teslimiyete 'kapılarak "yumuşama" ninnileriyle uyutulmayı kabullenmekten iyidir. Ama Sovyet saldırganlığı ve yayılmacılığına karşı halk yığınları seferber edilmediği sürece, bir çıkış yolu, bir kesin çözüm olamaz. Oysa tekelci burjuvazinin hükümetleri halktan kopukturlar. Onların, dış siyaset ve milli savunma meselelerini geniş yığınlara açmaları, ezip sömürdükleri emekçileri Sovyet tehdidine karşı temel dayanak almaları, halka ve halkın fedakarlığına dayanarak milli savunmayı güçlendirmeleri beklenemez.

Gene bu yüzden bu hükümetler, kapitalist dünyayı saran buhran karşısında çaresiz kalmakta, çözümü savunma bütçelerinde kısıntı yapmakta aramaktadırlar. İngiltere, mali güçlüklerine yardım edilmediği takdirde Ren Ordusunu geri çekmeyi düşündüğünü açıklamıştır. Hollanda, NATO'nun kara ve hava kanatlarından çekilip sadece deniz kanadında kalmayı tasarlamaktadır. Belçika ve Danimarka, silahlanma harcamalarında önemli kesintiler yapmanın eşiğindedirler. İtalya ve Portekiz, belirsiz bir savaş gücüne sahiptirler. NATO hükümetlerinin gerici sınıfsal niteliğinin bir diğer yansıması ise, aralarında patlak veren anlaşmazlık ve çekişmelerdir. Nitekim Türkiye ile Yunanistan arasındaki gerginlik, NATO Güney Avrupa başkomutanı Stanfield Turner'in ifadesiyle, "NATO Güney-Doğu kanadının 27 aydır işlemez durumda bulunmasına" yol açmıştır.

Tutarlı yurtseverlik

Emperyalizme karşı çıkmak ve demokrasiyi savunmakla mümkündür

Hatırlanacağı gibi dergimizin 86' ıncı sayısında MC iktidarının Sovyetler Birliği ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması üzerine DP Gurup Başkan Vekili Özer Ölçmen'le yaptığımız bir röportajı yayınlamıştık. Bunun üzerine, karikatürist Turhan Selçuk, 12 Aralık tarihli Cumhuriyet gazetesinde dergimizin röportaj başlığını kullanarak bir karikatür yayınladı. Turhan Selçuk'un karikatürü üzerine Özer Ölçmen'le tekrar bir görüşme yapmış bulunuyoruz. Bu sayımızda hem bu karikatürü, hem de Özer Ölçmen' in söylediklerini yayınlıyoruz.

Biz, Özer Ölçmen'in "Amerikan sözcüsü gibi gösterilmeye" duyduğu tepkiyi olumlu buluyoruz. Bununla birlikte Özer Ölçmen'in demecindeki bazı görüşler üzerinde durmak istiyoruz. Özer Ölçmen "bir savunma ittifakının eşit değerli, eşit haklı bir üyesi" ve "hür demokratik ülkeler topluluğu içinde" "onurlu bir bağımsız ülke olmak"tan sözediyor. Biz, Avrupa ülkeleriyle eşitlik temeli üzerinde ilişkilerin geliştirilmesine karşı değiliz. Aksine ülkemiz için olduğu gibi Avrupa için de en tehlikeli düşman olan Yeni Çarlara karşı Avrupa ülkeleriyle birlikte mücadele edilmesini savunuyoruz. Ancak Amerika Birleşik Devletleri'ne gelince, onunla NATO içinde eşit ilişkiler kurmak bir hayaldir. Çünkü Amerikan emperyalizmi de bir süper devlettir ve sosyal-emperyalistlerle birlikte dünya halklarının ve halkımızın baş düşmanlarından biridir. İsmet İnönü'nün Hitler Almanya' sı ve Amerikan emperyalizmi ile giriştiği ilişkilerin tecrübesine dayanarak belirttiği gibi büyük devletlerle işbirliği yırtıcı hayvanla aynı yatağa girmekten farksızdır. Amerikan emperyalizmine bağımlı bir savunma siyaseti ile bağımsızlığımız kazanılıp korunamaz. Türkiye öz kaynaklarımıza ve halka dayanarak bir milli savunma siyaseti izlemelidir.

Hür ve demokratik bir dünya ise, ancak iki yırtıcı hayvana karşı da kararlı bir mücadele yürütmekle, onların bütün dünya üzerinde kurmaya ve sürdürmeye çalıştıkları hegemonyalarını parçalamakla mümkün olabilir.

Biz emperyalizme her türlü bağımlılığı reddediyoruz. Türkiye' nin efendisi Türkiye halkı olmalıdır. Bağımsız ve demokratik bir Türkiye, özellikle daha tehlikeli olan Yeni Çarlara, ama aynı zamanda Amerikan emperyalizmine karşı mücadele edilerek yaratılabilir.

Bu mücadeleyi kim yürütecektir? İki süper devlete karşı, Sabancılar ve Koçlar; Bucaklar ve Tanmanlar; Demireller ve Türkeşlerin direnmeyecekleri şimdiden anlaşılmaktadır. Onlar Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi oldukları gibi şimdi de sosyal-emperyalistlere karşı teslimiyetçi bir siyaset izlemektedirler. Sadece proletarya iki süper devlete karşı çıkan herkesi seferber edip birleştirebilir. Ve sadece iki milliyetten işçiler, köylüler, gençler, bütün emekçi halkımız bağımsızlık ve demokrasi için kararlılıkla dövüşebilir. Bu sebeple emperyalizme karşı tutumla, halka karşı tutum birbirinin parçasıdır. Emperyalizme karşı gerçekten mücadele isteyenler, ona karşı direnecek güçlere saldırılmasına razı olamazlar. Çünkü bu, halkı parçalar ve emperyalistlerin işini kolaylaştırır. Tutarlı anti-emperyalist olmak, halk üzerindeki her türlü baskı ve zulme karşı çıkmakla mümkündür. Ancak işçilere uygulanan baskılara karşı çıkan, köylülerin toprak mücadelesini destekleyen, Kürt milliyeti üzerindeki milli zulmü, gençlerin katledilmesini ve işkenceleri protesto eden kimse gerçekten tutarlı anti-emperyalist olabilir.

Biz Turhan Selçuk'un Özer Ölçmen'i Yeni Çarlara karşı çıktığı için eleştirmesini doğru bulmuyoruz. Eğer Turhan Selçuk, Rusya' ya karşı çıkmanın yetmediğini, Amerikan emperyalizmi ve halk üzerindeki baskılara karşı tutumun da tayin edici olduğunu belirtseydi, gerçekten çok önemli bir noktaya değinmiş olacaktı. Esasen bizim bu konuyu tekrar ele almamızın ve Özer Ölçmen'le yeni bir röportaj yapmamızın amacı da Turhan Selçuk'a cevap vermek değildir. Aksine biz, Özer Ölçmen'e bu konulardaki görüşlerini açıklama olanağını vermek istedik.

Biz, Özer Ölçmen'in Yeni Çarlara karşı çıkan tutumunu da Turhan Selçuk'un Amerikan emperyalizmine ve MC faşizmine karşı çıkan tutumunu da olumlu buluyor ve destekliyoruz. Ayrıcı biz, Turhan Selçuk'un yurtsever bir tutum içinde olduğunu da biliyoruz. Nitekim bu sayımızda onun dergimizde daha önce yer almış bulunan ve iki süper devleti eleştiren bir karikatürünü tekrar yayınlıyoruz.

Turhan SELÇUK 22 Ağustos 1976 Cumhuriyet

Tutarlı yurtseverlik Turhan Selçuk ve Özer Ölçmen'in tutumunu birleştirmekle mümkündür. Anti-emperyalist olmakla, demokratlık birbirini bütünleyen iki özelliktir. Biri olmadığı zaman öteki de giderek ortadan kalkar. Halka baskı uygulayan ve zulme taraftar olan giderek ister istemez emperyalizmle işbirliğine sürüklenir. Emperyalizme tutarlı bir şekilde karşı çıkmamak ise demokratlığı da ortadan kaldırır. Çünkü demokrasinin de en büyük düşmanı emperyalizm ve bugün özellikle sosyal-emperyalizmdir.

Biz, bir avuç iflah olmaz emperyalist ajanı dışında kimseye Amerikan veya Rus uşağı denmesine taraftar değiliz. Dünya ve Türkiye yeni bir saflaşma içindedir. Amerikan emperyalizminin gerilediği günümüz şartlarında bir zamanlar ona karşı uzlaşmacı olan birçok insanın anti-emperyalist bir tutum alabileceğini görmek gerekir. Gene bugün Rusya' ya karşı çıkmayan birçok insanın gerçekleri gördüğü zaman tutarlı bir şekilde anti-emperyalist olacağına inanıyoruz. Biz hiç bir önyargı taşımamak gerektiği inancındayız. Bir avuç emperyalist uşağı dışında herkesin mutlaka birleşeceğine inanıyoruz. Bunun objektif sınıfsal temelleri vardır. Çünkü iki süper devlet ve özellikle Rusya bütün halkımızın düşmanıdır.

Biz Türkiye'nin kurtuluşu için Halkın Sesi'nin de, Turhan Selçuk'un da, Özer Ölçmen'in de iki süper devlete karşı geniş bir cephe içinde yer alabileceklerini ve almalarının zorunlu olduğunu savunuyoruz. Bu, mutlaka gerçekleşecektir. Çünkü halkın büyük düşmanları karşısında direnebilmek için birleşmek zorunludur.

"BÖYLE BİR ANLAŞMANIN İMZALANMASINA KARŞI SESİMİZİ YÜKSELTELİM„

Özer Ölçmen
Demokratik Parti (DP) Grup Başkan Vekili

① ②

TÜRKİYE'NİN SOVYETLERLE ANLAŞMA YAPMASI SAKINCALIDIR.

Turhan, 12 Aralık 1976
Cumhuriyet

DP Gurup Başkan Vekili Özer Ölçmen'le konuşma

SORU: Sayın Ölçmen, sizin dergimize verdiğiniz bir demeç üzerine, Cumhuriyet gazetesi karikatüristlerinden Turhan'ın bir karikatürü yayınlandı. Bu karikatürü nasıl değerlendiriyorsunuz?

CEVAP: Karikatürist Turhan, benim Rusya ile yapılması düşünülen ve sadece yabancı basında çıkan mahiyeti dahi Türk hükümetleri tarafından kamuoyuna açıklanmayan bir anlaşma üzerine yaptığım beyanları "Amerikancı bir görüş" şekline getirmiştir. Bundan üzüntü duymaktayım. Çünkü ben Türkiye Cumhuriyetinin hükümranlığını tehdit eden her türlü dış ilişkiye karşı hassasiyetle davranılması gerektiğini savunan bir parlamenterim. Bu tutumumuzu Demirel hükümeti Amerika ile üsleri kiralamak mahiyetinde olan bir anlaşmayı imzalayacağı zaman da göstermiştim. Bunu her şeyden önce NATO üyeliği ile bağdaştıramadığımı söylemiştim. Eger bir savunma ittifakının eşit değerli, eşit haklı iki üyesiysek, bu çeşitli anlaşmaların yapılmaması ve ambargo tehdidi altında bu yola gidilmemesi gerektiğini savunmuştum. Aynı şeyi Rusya ile yapılması planlanan gizli kapaklı ve mahiyeti henüz anlaşılmayan anlaşmalarla ilgili de beyan etmiştim. ve hükümetin meclislere bilgi vermesini istemiştim. Bunu tek taraflı alıp, beni bir Amerikan sözcüsü gibi göstermek gazetecilik açısından tarafsızlıkla bağdaşmaz. Hele böyle bir gazeteci Amerika'ya karşı çıkarken Rusya ile yapılan ağır anlaşmalar karşısında ses çıkarmıyorsa, bu tutum onun bağımsızlık anlayışı konusunda da kuşkuların doğmasına yol açar. Biz Türkiye'nin kendi imkanları nispetinde onurlu bir bağımsız ülke olması gerektiğini savunuyoruz. Bunu bağlı bulunduğu hür demokratik ülkeler topluluğu içinde de gerçekleştirebilir. Türkiye'nin bu topluluk içinde ağırlığını koyabilen, haklarını eşit şartlarda savunabilen bir dış politikaya ihtiyacı vardır. Bugünkü hükümetlerin bunu yerine getirmediklerinden şikayetçiyiz. Bu yerine getirememe yüzünden zigzaglı, her an bir başka bloka taviz vermek suretiyle karşı bloku tehdit eden bir ülke görünümünde kalıyoruz. Gerek bloksuz ülkelerin Sri Lanka toplantısında, gerekse Birleşmiş Milletler'de yalnız kalışımız, bu tutarsız dış politikanın sonucudur.

Şimdi de Sovyet tehdidi karşısında ABD tekelci burjuvazisi içinde teslimiyetçilik eğilimlerinin varlığı, ortaya yeni sorunlar çıkarmaktadır. Amerikan yöneticilerinin bir bölümü, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" mantığıyla, ne pahasına olursa olsun, Sovyet nükleer silahlarının hedefi haline gelmemeyi her şeyin üzerinde tutmaktadırlar. Bu politikacıların yakın amacı, "Sovyetler'i kızdırmamak için", Avrupa'daki Amerikan taktik nükleer silahlarının bir bölümünü derhal geri çekmektir. Avrupa'nın savunulması için ABD şemsiyesine uzun vadede ne kadar güvenilebileceğini ortaya koyan bu değişikliğin, sosyal-emperyalistlere daha fazla cesaret vereceği şüphesizdir.

Batı Avrupa ülkelerinin Sovyet baskısı karşısında uyanıklıklarını korumak, savunma güçlerini artırmak ve aralarında birleşmek için atacakları her adım, şüphesiz olumludur. Çünkü bu gibi tedbirler, aslında iki süper devleti ve özellikle Sovyetler Birliği' ni zayıflatmakta, onun saldırgan emellerini köstеklemekte, dünya savaşını geciktirmekte ve bağımsızlığın temel güçlerinin gelişmesine zaman kazandırmaktadır. Bu temel güçleri inşa edebilecek ve yönetebilecek biricik güç ise, devrimci proletarya ve onun tutarlı Marksist-Leninist siyasetidir. Bugün proletarya hareketinin gelişip güçlenmesi, Moskova'daki Yeni Çarların saldırgan emellerine karşı Batı Avrupa ülkelerinde olsun, Türkiye'de olsun esas umudu meydana getirmektedir.

Proletarya Partileri Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi Bayrağını Yükseltiyor

Avusturalya Komünist Partisi (ML) Başkanı Üç Dünya Tahlili'nin tarihi önemini belirtti

Yeni Çin Haber Ajansı'nın bildirdiğine göre, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin davetlisi olarak Çin Halk Cumhuriyeti'nde bulunan Avusturalya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) başkanı Edvard Hill, 14 Aralık günü ÇKP Merkez Komitesi başkanı Hua Kuo-feng ile bir görüşme yapmıştır. Görüşmeden sonra verilen ziyafette Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'dan oluşan dörtlü çetenin ezilmesinin uluslararası komünist hareket için taşıdığı tarihi önem üzerinde duran Edvard Hill, daha sonra Avusturalya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) 'in Mao Zedung Düşüncesine niçin çok büyük bir önem verdiğini açıklamıştır. AKP (ML) başkanı, bu konuda şunları söylemiştir:

"Bizim Partimiz, Başkan Mao' nun Marksizm-Leninizme bütün alanlarda eskimez bir katkıda bulunduğu görüşündedir. Bu nedenle biz, 'Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi' formülünü benimsiyor ve Marks, Engel, Lenin ve Stalin' in büyük isimlerini nasıl savunuyorsak Başkan Mao'nun büyük ismini de aynı şekilde savunuyoruz. O'nun ölümü, uluslararası komünist hareket için muazzam bir kayıptır ve biz de acısını sizler kadar duyuyoruz."

Edvard Hill, partisinin, Başkan Mao'nun oluşturduğu üç dünya tahliline olan bağlılığını anlatırken de şöyle demiştir:

"Başkan Mao'nun, derin üç dünya tahlilini ve bu tahlilin olanca anlamını içeren, dışişleri alanındaki proleter Marksist-Leninist siyaseti, dünya çapındaki sınıf mücadelesinin şu çok önemli sorusuna doğru bir cevap veriyor: Dostlarımız kimler - dir ve düşmanlarımız kimlerdir? Bu tahlil ve siyaset, iki süper devletin dünya hegemonyası mücadelesini ve arzettikleri tehlikeyi doğru bir şekilde tespit ediyor, Sovyet sosyal-emperyalizminin ciddi tehdidini özellikle vurguluyor. Üçüncü Dünya'nın tayin edici rolüne işaret ediyor ve iki süper devlet ile Üçüncü Dünya arasında kalan ülkelerin durumunu da doğru bir şekilde değerlendiriyor." "Bana göre, bu tahlili bulandırmak yolundaki her girişim, dünya halklarına ve uluslararası komünist harekete yapılmış bir kötülük demektir."

AKP(ML) başkanı Hill, daha sonra sözlerine şöyle son vermiştir: "Avusturalya devrimcileri ve Avusturalya'nın geniş toplumsal kesimlere mensup halkı, süper devletlere karşı yürüttükleri mücadeleyi güçlendirmekte ve Sovyet sosyal-emperyalizminin özellikle tehlikeli olduğunu kavramaktadırlar. Avusturalya halkının büyük Çin halkıyla olan dostluğu gelişiyor. Avusturalya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) nin devrimci görevi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi içinde, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin evrensel gerçeğini Avusturalya'nın somut şartlarıyla birleştirme çabalarının bir misli artırmaktadır."

Cezayir, Akdeniz Akdenizlilerindir diyor

Cezayir'de iktidarda bulunan Cezayir Milli Kurtuluş Cephesi' nin resmi organı El Mücahit, geçenlerde yayınlanan bir başyazısında şöyle diyor: "Akdeniz havzasında yabancı güçler var oldukça, yabancı filolar Akdeniz'de serbestçe dolaştıkça, Akdeniz kıyıları topun ağzında oldukça, bölgede gerçek bir barış sözkonusu olamaz."

Cezayir Cumhurbaşkanı Bumedyen'e atıf yapan El Mücahit gazetesi, şöyle devam ediyor: "Amerikan ve Sovyet filolarının bu denizdeki varlığı, bölgeyi tehlikeli bir hale getirmektedir.

"Cezayir daima Akdeniz'in Akdenizlilere ait olmasını, sadece kıyı ülkelerinin egemenliği altında bir barış gölü haline getirilmesini savunmuş ve bu uğurda mücadele etmiştir.

"Cumhurbaşkanı Bumedyen, Cezayir'in bu bölgedeki gerginlik ve tahakküm unsurlarının tasfiyesi için aralıksız olarak çaba göstermek azminde olduğunu defalarca belirtmiştir. Bu gerginlik ve tahakküm unsurlarının tasfiyesi, bütün kıyı ülkelerinin güvenliğinin vazgeçilmez şartıdır.

"Cezayir, Akdeniz'in güvenliği konusundaki anlayışını, kendisinin Üçüncü Dünyaya mensup olmasına ve bloksuzluk ilke ve hedeflerine dayalı bir milli bağımsızlık siyasetine dayandırmaktadır."

Brezilya Komünist Partisi'nin üç önderi faşistler tarafından şehit edildi

Brezilya Komünist Partisi'nin yöneticilerinden üçü, 16 Aralık 1976 günü Brezilyadaki Amerikancı faşist diktatörlüğün polisi tarafından vurularak şehit edildi. Bunlardan Pedro Pomar, eski bir komünist ve tecrübeli bir önderdi. Modern revizyonizmin Brezilya'daki temsilcisi olan Karlos Prestes'in Marksist-Leninist ilkeleri reddetmesine karşı tavır alan Pedro Pomar, Kruşçev'in "barış içinde geçiş", ve "barış içinde bir arada yaşama" tezlerini eleştirmiş ve 1962' de Brezilya Komünist Partisi'nin yeniden örgütlenmesine katılmıştı.

Pedro Pomar, Angelo Arroyo ve Jose Batista Thompson, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, gericiliğe ve modern revizyonizme karşı sonuna kadar mücadele ettiler ve bu uğurda canlarını verdiler. Anıları Brezilya işçi sınıfının ve emekçi halkının yüreğinde parlak bir örnek olarak yaşayacak, ve kurtuluş yolunu aydınlatacaktır. Amerikan emperyalizmi nin, revizyonistlerce içten içe alkışlanan cinayetleri, Brezilya Komünist Partisi'nin ilerleyişini durduramaz.

İSRAİL REVİZYONİST PARTİSİNİN 18'İNCİ KONGRESİ VE YÜRÜYÜŞ DERGİSİ:

REVİZYONİZM ve SİYONİZM ELELE

"Rakah" adını taşıyan İsrail revizyonist partisinin 18'inci Kogresi, 15 Aralık'ta İsrail'in Hayfa kentinde toplandı. Yürüyüş dergisi, 28 Aralık 1976 tarihli 90'ıncı sayısında, bu kongrenin faaliyetlerini okuyucularına iftiharla tanıtıyor. İsrail revizyonistlerinin, Yürüyüş'ün övgüsüne mazhar olan marifetlerini inceleyelim.

"Rakah" partisinin genel sekreteri Meir Vilner, kongreye sunduğu sözümona "barış" planında, "Filistin göçmenleri sorununun ivedilikle çözümlenmesi"nden dem vurarak, Filistin sorununu bir göçmenler sorunu gibi göstermeye çalıştı. Amerikan emperyalistleri ve İsrail siyonistleri yıllardan beri aynı şeyi savunuyorlar. Oysa bütün dünyanın bildiği gibi, Filistin sorunu siyonistlerin, Filistin halkının anavatanına emperyalistlerin desteğiyle elkoymuş olması sorunudur. Gerektirdiği çözüm ise, "Filistin göçmenlerine" başlarını sokabilecekleri herhangi bir yer gösterilmesi değil, Filistin halkının bugün siyonistlerin işgali altında bulunan anavatanının tümüne yeniden kavuşmasıdır.

Vilner, "barış" planında, "İsrail devletinin ve tüm Arap devletlerinin egemenliklerinin karşılıklı olarak tanınmasını" ve "bölgedeki tüm devletlerin sınırlarına ve toprak bütünlüğüne karşılıklı olarak saygı gösterilmesini" de istedi. Oysa bu İsrail "devleti", Arap ülkelerinin egemenliklerinin ayaklar altına alınması, milyonlarca insanın yurtlarından kovulması pahasına kurulmuştur; ırkçı temellere dayanmaktadır; bütün varlığı boyunca her fırsatta silahlı yayılma peşinde koşmuştur ve bugün de Filistin halkının anavatanına kavuşmasının önündeki başlıca engeli meydana getirmektedir. İsrail siyonistlerinin "sınırlarına ve toprak bütünlüklerine" saygı göstermek demek; işgal ve istilayı, emperyalistlerin kurt kanununa saygı göstermek demektir.

Vilner, "Rakah" kongresinde okuduğu raporda "Ortadoğu'da gerçekleştirilecek bir barış anlaşması için, Sovyetler Birliği'nin ve ABD'nin garantisinin zorunlu olduğunu" öne sürdü. Cenevre Barış Konferansı'nın toplanmasını ve bu konferansa SSCB ve ABD'nin başkanlık etmesini talep etti. Sovyetler Birliği ve ABD'nin, niçin dünyanın bu köşesinde olup bitenlere karışma, konferanslar toplama ve varılacak anlaşmayı "garanti" etme hakkı oluyor? Bu iki süper devlet arasındaki artan rekabet, yıllardır Ortadoğu'daki çatışmaların esas kaynağıdır.

Şimdi, biraz da Yürüyüş dergisinin yazmadığı bazı gerçeklerden sözedelim.

İsrail revizyonist partisinin 18. kongresinde, başta Sovyet revizyonistleri olmak üzere Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, vb. revizyonist partilerinden heyetler, kısacası sosyal-emperyalist kampın bütün temsilcileri de hazır bulundular. Bu ülkelerin 1967'den bu yana İsrail ile diplomatik ilişkilerinin kesik olmasına rağmen, siyonistler bu heyetlerin İsrail'e girmesine en küçük bir güçlük çıkarmadılar.

Kongre, İsrail "milli marşı" ve bütün siyonistlerin Filistin halkına karşı savaş şarkısı olan Hattikvah'ın hep bir ağızdan söylenmesiyle açıldı.

Kongre'de "Rakah" yöneticileri, bir yandan partilerinin tam adının içinde yer alan "Arap" ve "anti-siyonist" sıfatlarının artık çıkarılabileceği görüşünü belirtirken, öte yandan İsrail'deki diğer bazı siyonist partilere, bir seçim ittifakı kurmayı önererek, siyonist devletin yönetilmesine katılma yolundaki heveslerini açığa vurdular.

Bütün bunlar, İsrail revizyonistlerinin Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu niteliğini taşımasından da öte, çok önemli bir noktayı kanıtlıyor: Arap ve Filistin halklarının dostu pozuna bürünen revizyonistler, siyonistlerle işbirliği yapmaktadırlar.

Yürüyüş dergisi, 2. sayfasında, TİP'in Filistin Halkıyla Dayanışma Haftası'na niçin katılmadığını izah edebilmek için, TMGT'nin bu konuda düzenlediği açık oturumu da "komedi" ilan etmiştir. Öte yandan, Filistin halkının "dostu" olduğunu iddia etmekten de vazgeçmiyor. Ama derginin 12. sayfasında İsrail "Komünist" Partisi nin 18. Kongresi hakkında yazılanlar, TİP revizyonistlerinin gerici ve siyonizm taraflısı güçleri desteklediğini göstermektedir.